

مناسك الحج والعمرة

في الكتاب و السنة و آثار السلف

Vallfärdernas ritualer
enligt Qur'ânen, Sunnah och Salafs praxis

Av Imâm, Faqîh, Allâmah och Shaykh
Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî (d. 1420)

Lov och pris tillkommer Allâh. Vi lovprisar Honom och ber Honom om hjälp och förlåtelse. Vi söker skydd hos Allâh mot våra själars ondska och dåliga handlingar. Den Allâh vägleder, kan ingen missleda, och den Allâh missleder, kan ingen vägleda. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh och jag vittnar att Muhammad är Hans slav och sändebud.

Viljan att underlätta kunskapen för människorna har lett till en förenkling av vallfärdsritualerna. Det har jag gjort genom att sammanfatta min bok "Hadjdjat-un-Nabî", något jag gjort liknande med "Sifatu Salât-in-Nabî". Skillnaden är att jag har adderat viktiga tillägg och fyllt igen vissa tomrum med vallfärdsritualer som varken nämns i "Hadjdjat-un-Nabî" eller i dess fotnoter.

Jag har månat extra mycket om att nämna källorna till de angivna tilläggen och andra kuriosum utmed min vanliga metod som jag har i mina böcker. Exempelvis nämner jag hadithens nivå och källa. Jag har dock gjort det kortfattat tillsammans med en ofta förekommande referens till mina andra böcker, såväl tryckta som otryckta.

Angående haditherna som redan finns i "Hadjdjat-un-Nabî", har jag inte nämnt deras källor. Ty boken är utspridd bland folk och den som vill försäkra sig om något ur den kan enkelt hänvisa dit. När jag citerar den, antyder jag den med ordet "originalet".

För att fullborda nyttan ytterligare, har jag nämnt kortfattade frågor ur den och placerat dem bland innovationer som sker i samband med vallfärden och besöket.

Jag har gett boken namnet "Manâsik-ul-Hadjdj wal-'Umrah fil-Kitâb was-Sunnah wa Âthâr-is-Salaf".

Jag ber Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) att Han låter hela min handling vara rättfärdig och att den ägnas Honom allena.

21 Sha'bân 1395

Damaskus

Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Råd inför vallfärden

Inför vallfärden riktar jag dessa råd och kuriosum till våra vallfärdande bröder:

1 – Vallfärdaren är ålagd att frukta sin Herre och kämpa hårt för att inte falla i Allåhs förbud. Han (ta'âlâ) sade:

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ

”Vallfärden är under de kända månaderna. Den som då beger sig i väg skall så länge vallfärden varar avhålla sig från intim samvaro med kvinnor, grovt tal samt trätor och tvister.”¹

Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som vallfärdar utan att vara oanständig eller syndig återvänder som den dag hans moder födde honom.”²

Efterlever han allt det är hans vallfärd accepterad. Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”En accepterad vallfärd belönas enbart med paradiset.”³

Sålunda är det nödvändigt att varna för det vissa har fallit i utav okunnighet eller villfarelse:

Avguderi. Vi har sett att många faller i avguderi. Exempelvis söker de skydd av andra än Allâh. De tillber och söker hjälp av döda människor som profeter och rättfärdiga individer. De svär vid dem utav högaktning. Till följd därav annullerar de sin vallfärd. Han (ta'âlâ) sade:

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

”Men det har uppenbarats för dig liksom för dina föregångare att om du avgudar skall allt vad du har åstadkommit gå om intet och du skall höra till förlorarna.”⁴

Vissa av dem rakar sina skägg, vilket är en trotsig synd. Handlingen består av fyra synder som nämns i originalet.

Män har på sig guldringar, vilket är förbjudet. Förbudet blir än allvarligare om det rör sig om förlovningsringar, vilket innebär liknelse av nasaréerna.

---

¹ 2:197

² al-Bukhârî (1521) och Muslim (1350).

³ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra från Abû Hurayrahs (radhiya Allâhu 'anh) hadîth. Den nämns i ”Silsilah al-Ahâdîth as-Sahîhah” (1200) och ”al-Irwâ” (769).

⁴ 39:65

2 – Vallfärdarna utan offer⁵ skall avse att utföra Tamattu'-vallfärden, något profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) slutligen befallde sina följeslagare att göra. Dessutom blev han arg på de följeslagare som inte lydde direkt hans order om att upphäva vallfärden för 'Umrah. Likaså sade han:

”Umrah har slutits till vallfärden fram till Domedagen.”

När följeslagarna frågade honom huruvida det endast gällde det året eller för alltid, knöt han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ihop sina fingrar och sade:

”Umrah har slutits till vallfärden fram till Domedagen. Nej, det gäller för alltid. Nej, det gäller för alltid.”⁶

Till följd därav befallde han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Fâtimah och sina hustrur (radhiya Allâhu 'anhunn) att gå ut ur Ihrâm efter vallfärdens 'Umrah. Således brukade Ibn 'Abbâs säga:

”Den som gör Tawâf runt Huset har gått ut ur Ihrâm. Det är er profets Sunnah vare sig ni vill eller inte.”⁷

Den som inte kommer med offer skall avse 'Umrah under de tre vallfärds månaderna. Den som avser att förrätta Ifrâd- eller Qirân-vallfärden och får sedermera reda på att sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) påbjöd att den upphävs, skall göra så omedelbart ehuru han har kommit till Makkah, gjort Tawâf och gått mellan Safâ och Marwah. I detta fall går han ut ur Ihrâm och avser sin vallfärd på Tarwiyah-dagen:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

”Troende, svara när Allâh och sändebudet kallar er till det som skall förnya ert liv!”⁸

3 – Akta dig för att inte övernatta i Minâ natten till 'Arafah-dagen. Den övernattningen är obligatorisk. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) både praktiserade den och påbjöd den när han sade:

”Ta era ritualer från mig!”

Dessutom är du ålagd att övernatta i Muzdalifah till dess att du ber Fadjr där. Om du missar övernattningen där, skall du åtminstone inte missa Fadjr där. Den övernattningen är än större plikt. Flera lärda anser faktiskt att den övernattningen utgör en av vallfärdens pelare. Bara kvinnor och svaga slipper övernatta där. De får nämligen lämna platsen efter midnatt.

---

⁵ I detta tillstånd befinner sig de flesta vallfärdare idag. Det är ovanligt att man tar med sig sitt offer från samma plats som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde. Den som gör det skall inte fördömas. Den som inte kommer med något offer och i stället vallfärdar Qirân- eller Ifrâd-vallfärden, har motsatt sig hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) handling och befallning, om än folket tycker annorlunda. Detta har sagts av Ibn 'Abbâs och både Muslim (4/58) och Ahmad (1/287) och (1/342) har rapporterat det.

⁶ Se ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (1568) och (1571).

⁷ Det härrör från hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord:

”Allâh har inkluderat 'Umrah till er vallfärd. Den som gör Tawâf runt Huset och går mellan Safâ och Marwah, har gått ut ur Ihrâm om han inte har något offer med sig.” (Se ”Sahîh Sunan Abî Dâwûd” (1573) och (1580))

⁸ 8:24

4 – Försök så gott du kan att inte gå förbi de bedjande i Den heliga moskén, för att inte tala om andra moskéer. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Om den som går förbi den bedjande visste vilken synd han begår, hade det varit bättre för honom att stanna kvar i fyrtio än att gå förbi honom.”

Uttalandet är generellt och omfattar samtliga passagerare och bedjande. Dessutom är hadîthen som undantar passageraren i Den heliga moskén svag.

Sett till att den aktuella hadîthen är generell, måste du även i den moskén be mot ett föremål. Vissa följeslagare har uttalat sig specifikt i sakfrågan, vilket tas upp i originalet.

5 – Lärda och förträffliga människor är ålagda att lära vallfärdarna vallfärdens ritualer och domar enligt Qur'ânen och Sunnah. Det skall dock inte distrahera dem från kallet till Tawhîd som är grunden till islam och anledningen till varför sändebuden har sänts och skrifterna uppenbarats. De flesta vi har träffat – vissa av dem till och med associeras med kunskap – har varit fruktansvärt okunniga om Allâhs monoteism och egenskaper. Dessutom försummar de helt att muslimernas dogmer, förgreningar, affärer, uppföranden, politik, ekonomi och annat vardagligt måste enas av Qur'ânen och Sunnah.

De måste veta att alla höjda röster och reformer som inte är baserade på denna grund och raka väg, orsakar bara muslimernas splittring och försvagning, förnedring och förödmjukelse. Det bevisas som bäst av dagens vardagsbild.

Vid behov är det tillåtet att föra fina debatter. Den förbjuda typen av debatt under vallfärden är den som sker i lögnens och falskhetens namn. Den är förvisso förbjuden i alla fall, precis som alla andra synder. Förbudet gäller sålunda inte den påbjudna debatten som exempelvis nämns i Hans (ta'âlâ) ord:

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

”Kalla med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt.”⁹

Skulle debatt med fanatiska meningsmotståndare vara lönlös och kanske till och med medföra otillåtna följder, är det bättre för kallaren att avstå. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Jag ansvarar för ett hus i utkanten av paradiset för den som utelämnar en dispyt ehuru han har rätt.”¹⁰

---

⁹ 16:125

¹⁰ Hadîthen är god. Dess fullständiga text finns i ”Sahîh al-Djâmi' as-Saghîr” (1477).

Ingen fara! Ingen fara!

En kallare bör underlätta för människorna i allmänhet och vallfärdarna i synnerhet. Flexibilitet är en föreskriven princip tills att motsatsen bevisas. Ett bevis får alltså inte kontrast med en underlättande åsikt. Denna korrekta och rättvisa position måste alla kallare anamma. Därefter ignoreras samtliga människors invändningar och protester.

Det finns lovliga sakfrågor som vallfärdare vanligtvis besväras av till följd av utslag som motstrider den omnämnda principen. Några av dem är:

1 – Bad, inklusive gnuggning av huvud, utan sexuell orenhet som orsak. Badet har bekräftats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) via Abû Ayyûb (radhiya Allâhu 'anh) och rapporteras av bland andra al-Bukhârî och Muslim¹¹.

2 – Det är tillåtet att klia huvudet om än något hårstrå tappas. Beviset är Abû Ayyûbs omnämnda hadîth. Denna åsikt delas även av Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh).

3 – Koppning ehuru den leder till rakning av behandlad kroppsdel. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) var i Ihrâm när han koppades på mitten av huvudet. Koppning kan ej genomföras utan borttrakat hår. Detta är Ibn Taymiyyahs åsikt. Även Hanâbilah följer den plus att de ålägger bot, något de saknar bevis för. Faktum är att deras åsikt avfärdas av hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) koppning. Om han hade sonat för den, skulle återberättaren nämnt det. Att han nämnde bara koppningen bevisar att han inte sonade. Sålunda är Ibn Taymiyyahs (rahimahullâh) åsikt den korrekta.

4 – Det är tillåtet att lukta på dofter och riva av brutna naglar. Det förekommer rapporteringar kring det i originalet.

5 – Uppsökning av skugga i tält och under skynten. Det har bekräftats att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det. Förr i tiden skuggades man av sina riddjur. Idag kan man göra det med parasoller och till och med inne i bilar. Att ålägga bot för det är en bevislös svårighet. Den korrekta åsikten gör ingen skillnad på skugga under tält, vilket är bekräftat i Sunnah, och skugga från riddjur och dylikt. Enligt "Manâr-us-Sabîl"¹² är detta en av Imâm Ahmads åsikter. Somliga sågar av biltaken, vilket är en tillgjordhet som skapelseernas Herre inte har tillåtit.

6 – Bälten och skärp runt höftskynten. Det är tillåtet att knyta det vid behov. Likaså är det lovligt att bära ring, vilket har rapporterats i vissa rapporteringar. Detsamma gäller användning av klocka, glasögon och portmonnä runt halsen.

Alla dessa frågor hamnar under den omnämnda principen. Vissa stöds till och med av hadîther från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och rapporteringar från följeslagarna. Allâh ('azza wa djall) sade:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

¹¹ Hela hadîthen nämns i originalet, sid. 28. Jag har även nämnt den i "Irwâ'-ul-Ghalîl" (1019) och "Sahîh Abî Dâwûd" (1613).

¹²Manâr-us-Sabîl (1/236).

”Allâh vill göra det lätt – inte tungt – för er.”¹³

Och lov och pris tillkommer Allâh.

Inför Ihrâm

1 – Den som tänker vallfärda, eller utföra 'Umrah, rekommenderas att bada inför Ihrâm. Rekommendationen gäller även kvinnan som genomgår sin månadsperiod eller barnsäng.

2 – Därefter kan mannen ta på sig alla sorters kläder så länge de inte är skraddarsydd utmed kroppen. Han kan ta på sig höftskynke, överdel och sandaler. Sandaler omfattar all sorts fotbeklädnad som är till för att skydda fötterna och är under fotknölna.

3 – Män får inte nyttja mössa, turban eller någonting annat som täcker huvudet *och* vidrör det.

Vad kvinnorna beträffar, skall de inte ta av något föreskrivet klädesplagg. Däremot får de inte befästa ansiktet med Niqâb¹⁴, Burqu', slöja eller huvudsjalett. Handskar får de inte heller bruka. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”En man i Ihrâm skall varken klä sig i skjorta, turban, burnus, byxa, klädesplagg doppade i gurkmeja eller saffran eller läderstrumpor. Han får bara ha på sig läderstrumpor om han saknar tillgång till sandaler¹⁵.”

Han sade också:

”En kvinna i Ihrâm skall varken ha på sig Niqâb eller handskar.”¹⁶

Däremot får de täcka ansiktet med slöja eller ytterplagg som de lägger över huvudet. Härmed får deras ansikten vidröras av slöjan och ytterplagget. De skall dock inte knyta dem, sade Ibn Taymiyyah (rahimahullâh).

4 – Det är tillåtet att ta på sig Ihrâm innan den bestämda stationen. Det går till och med bra att göra det hemma. Det gjorde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare. Det underlättar för flygresenärerna som inte klarar av att ta på sig Ihrâm på stationerna. Däremot skall de inte avse Ihrâm förrän de befinner sig strax utanför sina stationer, så att de inte överskrider den utan Ihrâm.

5 – Det är tillåtet att smörja in och parfymera kroppen med all sorts färglös doft. Det gäller dock inte kvinnorna. Deras parfym består av färg till skillnad från doft. Insmörjningen och parfymeringen skall ske innan avsedd Ihrâm vid stationen. Efteråt blir bådadera förbjudna.

6 – Väl framme vid stationen blir det obligatoriskt att inträda i Ihrâm. Det räcker inte att avse Ihrâm i hjärtat; den avsikten finns där alltsedan han reste hemifrån. Därtill måste han även uttala sig eller handla på ett sätt som för in honom i Ihrâm. Då han uttalar Talbiyah och avser Ihrâm, råder det samstämmighet om att hans Ihrâm är verkställd.

---

¹⁴ En mask som vidrör näsan och kan se ut på flera sätt. Om den dras upp till ögonen, kallas den för ”Waswasah” och ”Burqu’”. Om den dras ned till ögonhålan, kallas den för ”Niqâb”. Om den ligger på näsbenet, kallas den för ”Lighâm”. Grunden till namnet är att dess färg döljer kvinnans hudfärg. Se ”Lisân-ul-'Arab” (2/265-266).

¹⁵ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Han är inte ålagd att klippa dem så att de hamnar under fotknölna. Först befallde profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att de klipps. Därefter, i 'Arafah, lät han mannen som saknade höftskynke och sandaler bruka byxor respektive läderstrumpor. Det är den korrekta åsikten.” (al-Mansik)

¹⁶ al-Bukhârî och Muslim. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1600).

7 – Inget skall sägas innan Talbiyah. Vissa säger exempelvis:

”Allâh! Jag avser att vallfärda (eller utföra ’Umrah); underlätta den för mig och acceptera den från mig...”

Inget av detta har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam). Det påminner om den muntliga avsikten innan tvagning, bön och fasta. Allt det är nyheter. Det är välkänt att han (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) sade:

”Jag varnar er för nyheter, ty varje nyhet är innovation och varje innovation är villfarelse och varje villfarelse är i Elden.”

Stationerna

8 – Det finns fem stationer:

- 1 – Dhûl-Hulayfah
- 2 – Djuhfeh
- 3 – Qarn-ul-Manâzil
- 4 – Yalamlam
- 5 – Dhât 'Irq

De utgör utgångspunkterna för respektive lokalbefolkningar samt alla andra som passerar dem för att vallfärda eller utföra 'Umrah. Den som inte passerar dem avser Ihrâm från sin hemort. Även Makkahs invånare avser Ihrâm från Makkah.

Dhûl-Hulayfah är Madînahs station. Det är en by stationerad ungefär en mil från Madînah. Denna station ligger längst bort från Makkah. Däremellan finns tio hållplatser. Beroende på vägarna kan de variera i antal. Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade att det finns flera vägar därifrån till Makkah. Den kallas för ”'Aqîq-dalen” och dess moské heter Trädmoskén. Där finns en brunn som vissa okunniga lekmän kallar för ”'Alîs brunn”. De tror att 'Alî stred mot djinner där, vilket är en ren lögn.

Djuhfeh är en by belägen tre hållplatser från Makkah och är Levantens och Egyptens station. Den anses även vara Madînahs station om dess invånare skulle komma från en annan väg. Ibn Taymiyyah sade:

”Det är station för dem som kommer västerifrån som Levanten, Egypten och resten av Nordafrika. Idag är platsen ruinerad varför folk avser Ihrâm i Râbigh som kommer före.”

Qarn-ul-Manâzil kallas även för ”Qarn-uth-Tha'âlib” och ligger ett dygns resa från Makkah. Det är Nadjds station.

Yalamlam är jemeniternas station. Den ligger cirka 32 km från Makkah.

Dât 'Irq är en ökenplats som är på gränsen mellan Nadjd och Tihâmah. Stationen ligger cirka 68 km från Makkah och utgör irakiernas station.

Tamattu'-vallfärden

9 – Den som har för avsikt att gå in i Ihrâm och slå ihop vallfärden och 'Umrah och har med sig offer, säger:

لبيك اللهم بحجة و عمرة

”Allâh! Jag besvarar dig med vallfärd och 'Umrah.”

Om han kommer utan offer, vilket är bättre, säger han:

لبيك اللهم بعمرة

”Allâh! Jag besvarar dig med 'Umrah.”

Om han avser att bara vallfärda, annullerar han den avsikten och gör om den till 'Umrah, ty profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”'Umrah har slutits till vallfärden fram till Domedagen.”

Därefter knöt han fingrarna.

Han sade också:

”Muhammads ätt! Om någon av er vallfärdar, skall han avse 'Umrah med vallfärden.”¹⁷

Detta är betydelsen av Tamattu'; inkludering av 'Umrah till vallfärd.

---

¹⁷ Se ”al-Ahâdith as-Sahîhah” (2469).

Förbehållet

10 – Den som vill kan tillsammans med Talbiyah förbehålla sig för eventuella farhågor på vägen, liksom sjukdom och rädsla. I så fall säger han det sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) lärde:

اللهم مَجِّلي حَيْثُ حَبَسْتَنِي

”Allâh! Min sorti är där Du hejdar mig.”¹⁸

Om han säger så och sedan råkar fastna på vägen eller insjuknar, går han ut ur Ihrâm. Därmed slipper han både sona *och* upprepa vällfärden året därpå. Skulle vällfärden däremot vara hans första någonsin, måste han ta om den i alla fall.

11 – Ihrâm har ingen särskild bön. Om en bön infaller innan han går in i Ihrâm varvid han ber och går in i Ihrâm efter bönen, har han rättat sig efter Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) som gick in i Ihrâm efter att ha bett Dhuhr.

---

¹⁸ al-Bukhârî och Muslim. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1557).

Bönen i 'Aqîq-dalen

12 – Han vars station är Dhûl-Hulayfah rekommenderas att be där. Bönen skall dock inte bes till följd av Ihrâm utan för platsens utmärkelse och välsignelse. al-Bukhârî rapporterade från 'Umar (radhiya Allâhu 'anh) som berättade att han hörde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) säga vid 'Aqîq-dalen:

”Häromnatten kom en person från min Herre till mig och sade: ”Be i denna välsignade dal och säg: ”'Umrah med vallfärd.”

I en annan formulering står det:

”'Umrah och vallfärd.”

Ibn 'Umar berättade från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att:

”En sen natt när han låg och sov i Dhûl-Hulayfahs dal drömde han hur det sades till honom: ”Du är sannerligen i en välsignad dal.”¹⁹

---

¹⁹ Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1579) och min ”Mukhtasar Sahîh Muslim” (761-762). Hâfidh sade:

”'Aqîqs förträfflighet är som Madînahs förträfflighet när det kommer till att be där.” (Fath-ul-Bârî (3/311))

Talbiyah

13 – Därefter ställer han sig upp vänd mot Ka'bah²⁰, uttalar Talbiyah inför 'Umrah, eller både valfärden och 'Umrah, och säger:

اللهم هذه حجة لا رياء فيها ولا سمعة

”Allâh! Detta är en valfärd utan ögontjäneri eller hopp om rykte.”²¹

14 – Efter det uttalar han Talbiyah på samma sätt som profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde:

لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد، والنعمة، لك والملك، لا شريك لك

”Jag besvarar Ditt kall, Allâh, jag besvarar Ditt kall. Jag besvarar Ditt kall, Du har ingen medhjälpare, jag besvarar Ditt kall. Lov, lyckalighet och makt tillkommer Dig. Du har ingen medhjälpare.”

Han brukade inte säga mer än så.

Hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Talbiyah kunde även vara:

لبيك إله الحق

”Jag besvarar Dig, sanningens Gud.”

15 – Det är bäst att hålla sig till hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Talbiyah. Däremot är det tillåtet att addera till den eftersom profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) godtog det från människorna. De brukade addera:

لبيك ذا المعارج، لبيك ذا الفواضل

”Jag besvarar Dig som besitter vägarna till himlen. Jag besvarar Dig som besitter förträffligheterna.”

Ibn 'Umar brukade lägga till:

لبيك وسعديك، والخير بيديك، والرغباء إليك والعمل

”Jag besvarar Dig och ber Dig om hjälp. Det goda ligger i Din hand. Önskan och handlingen ägnas Dig.”²²

16 – Mannen som läser Talbiyah befalls att höja rösten. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

²⁰ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan al-Bayhaqî rapporterade den med en sammanbunden och autentisk sådan.

²¹ Rapporterad av adh-Dhiyâ' med en autentisk berättarkedja.

²² Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1590).

”Djibrîl kom till mig och befalld mig att befalla mina följeslagare och mitt följe att höja sina röster under Talbiyah.”²³

Likaså sade han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam):

”Den bästa vallfärden är den i vilken Talbiyah läses högt och offrets blod rinner.”²⁴

Således brukade profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare skrika ut Talbiyah när de vallfärdade med honom. Abû Hâzim sade:

”När profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare gick in i Ihrâm, blev de hesa innan de hann fram till Rawhâ’.”²⁵

Också sade han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam):

”Det är som om jag tittar på Mûsâ (‘alayhis-salâm) gå nedför Thaniyyah och läsa Talbiyah högt för sin Herre (ta‘âlâ).”²⁶

17 – Sett till att de två föregående hadîtherna är allmänna, skall kvinnorna praktisera Talbiyah liksom männen. De skall höja sina röster så länge inga provningar befaras. ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ) brukade höja sin röst så att män kunde höra henne. Abû ‘Atiyyah sade:

”Jag hörde ‘Â’ishah säga: ”Jag vet hur Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Talbiyah brukade vara.” Därefter hörde jag henne säga: ”Jag besvarar dig, Allâh.”²⁷

al-Qâsim bin Muhammad sade:

”Natten innan avgången från Minâ hörde Mu‘âwiyah en röst utropa Talbiyah. Han sade: ”Vem är det?” Det sades: ”De troendes moder ‘Â’ishah har gjort ‘Umrah från Tan‘îm.” När ‘Â’ishah blev underrättad om det sade hon: ”Om han hade frågat mig, skulle jag berättat för honom.”²⁸

18 – Talbiyah skall bibehållas, ty det hör till vallfärdens ritualer²⁹. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade också:

---

²³ Rapporterad av Abû Dâwûd, at-Tirmidhî, an-Nasâ’î, Ibn Mâdjah och andra. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1592).

²⁴ Hadîthen är god. Se ”Sahîh-ul-Djâmi” (1112).

²⁵ Rapporterad av Sa‘îd bin Mansûr med en bra berättarkedja, vilket anges i ”al-Muhallâ” (7/94). Dessutom har den rapporterats av Ibn Abî Shaybah med en autentisk, avbruten berättarkedja från al-Muttalib bin ‘Abdillâh, vilket anges i ”Fath-ul-Bârî” (3/324).

²⁶ Rapporterad av Muslim. Se ”as-Sahîhah” (2023).

²⁷ Rapporterad av al-Bukhârî (679 – förkortad version), at-Tayâlisî (1513) och Ahmad (6/32, 100, 180 och 243).

²⁸ Rapporterad av Ibn Abî Shaybah med en autentisk berättarkedja, vilket rapporteras i ”al-Muhallâ” (7/94-95). Shaykh-ul-Islâm sade:

”Kvinnan skall höja sin röst så pass, att hennes väninnor kan höra henne. I samband med varierande förhållanden är det rekommenderat att praktisera detta ofta.” (al-Mansik)

²⁹ Frasen är en del ur en autentisk hadîth som nämns i ”as-Sahîhah” (828). Dess ordagranna formulering är:

”Djibrîl befalld mig att höja rösten under Talbiyah, ty det hör till vallfärdens ritualer.”

”Det finns ingen som läser Talbiyah, utan att träd och stenar till höger och vänster om honom, så långt ögat kan nå, också gör det.”³⁰

Detta gäller särskilt varje gång man går i uppförs- och nedförsbacke. Beviset för det är den omnämnda hadîthen:

”Det är som om jag tittar på Mûsâ (‘alayhis-salâm) gå nedför Thaniiyah och läsa Talbiyah högt för sin Herre (ta‘âlâ).”

I en annan hadîth står det:

”Det är som om jag ser honom gå nedför dalen och läsa Talbiyah.”³¹

19 – Det är tillåtet att kombinera Talbiyah med frasen:

لا إله إلا الله

”Det finns ingen sann gud utom Allâh.”

Ibn Mas‘ûd (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Jag gick ut med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) som fortsatte läsa Talbiyah tills han hade stenat ‘Aqabah-pelaren. Han brukade emellertid kombinera Talbiyah med frasen:

لا إله إلا الله

”Det finns ingen sann gud utom Allâh.”³²

20 – Då man är framme i Makkahs helgade område och ser stadens bostäder, upphör Talbiyah³³. Hädanefter gäller andra ritualer som kommer att tas upp så småningom.

---

³⁰ Rapporterad av Ibn Khuzaymah och al-Bayhaqî med en autentisk berättarkedja, vilket nämns i ”at-Targhîb wat-Tarhîb” (2/118).

³¹ Rapporterad av al-Bukhârî ((60/8) med min förkortning). Hâfidh sade:

”I hadîthen framstår det att Talbiyah hör till sändebudens praxis och att den framförallt skall läsas vid nedförs- och uppförsbacke.”

³² Rapporterad av Ahmad (1/417) med en bra berättarkedja. al-Hâkim och adh-Dhahabî har autentiserat den, vilket nämns i ”al-Hadjdj al-Kabîr”.

³³ Rapporterad av al-Bukhârî ((779) med min förkortning) och al-Bayhaqî. Se ”al-Madjma’” (3/225) och (3/239).

Badet innan inträdet i Makkah

21 – Den som enkelt kan bada inför inträdet, skall bada. Likaså skall han rätta sig efter Allåhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och gå in i staden på dagtid³⁴.

22 – Inträdet skall ske från Mu‘allâh-dörrens håll. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) gick in via det upphöjda bergspåret Kadâ³⁵ som höjer sig över begravningsplatsen. Sett till att Banû Shaybahs dörr ligger närmast den svarta stenen, gick han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) in genom den.

23 – Dock är det tillåtet att komma in i Makkah från alla håll. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Samtliga vida vägar i Makkah är *en* väg och *en* offerplats.”

I en annan hadîth sägs det:

”Hela Makkah är *en* väg; det gås in härifrån och gås ut därifrån.”³⁶

24 – Glöm inte att gå in i moskén med höger fot först och säga:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

”Allâh! Hylla och freda Muhammad. Allâh! Öppna Din nåds portar åt mig.”³⁷

eller:

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَبِسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

”Jag söker skydd hos Allâh, den Väldige, och via Hans ädla ansikte och eviga makt, mot den fördömde Satan.”³⁸

25 – Vid första ögonkastet på Ka‘bah får den som vill lyfta på händerna. Det har bekräftats från Ibn ‘Abbâs³⁹.

26 – I detta sammanhang finns ingen särskild bekräftad åkallan från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Alltså ber man det man kan. Därjämte anses det vara fint att tillbe ‘Umars (radhiya Allâhu ‘anh) bekräftade bön:

³⁴ Rapporterad av al-Bukhârî ((779) med min förkortning) och ”Sahîh Abî Dâwûd” (1630).

³⁵ Rapporterad av al-Bukhârî ((780) med min förkortning) och ”Sahîh Abî Dâwûd” (1929).

³⁶ Rapporterad av al-Fâkihî med en god berättarkedja.

³⁷ Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs ”al-Kalim at-Tayyib”, sid. 51-52, med min verifiering och korrigerig.

³⁸ Rapporterad av Ibn Abî Shaybah med en autentisk berättarkedja. Andra har rapporterat det från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med en svag berättarkedja, vilket är klargjort i ”adh-Dha‘îfah” (1054).

³⁹ Rapporterad av al-Bayhaqî (5/72) med en god berättarkedja från Sa‘îd bin al-Musayyab som sade:

”Jag såg ‘Umar göra något som numera ingen annan människa än jag har sett. Då han hade sett Huset såg jag honom...”

Via en annan, god berättarkedja har han också rapporterat att Sa‘îd bin al-Musayyab brukade göra så. Likaså har Ibn Abî Shaybah (4/97) rapporterat detta från dem båda.

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ

”Allåh! Du är fullkomlig utan brister och från Dig kommer frid. Ge oss, vår Herre, ett fridfullt liv.”⁴⁰

---

⁴⁰ En dygdig man kommenterade i sin bok ”al-Manâsik waz-Ziyârât” att handlingen inte har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Hans påstående är emellertid inkom en inbillning. Jag har verifierat dess äkthet i ”al-Irwâ” (1112).

Tawâf-ul-Qudûm

27 – Därefter beger man sig till den svarta stenen, vänder sig mot den och säger:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Det har rapporterats autentiskt från Ibn ‘Umar att han dessförinnan också sade:

بسم الله

”I Allâhs namn”

Det är emellertid en inbillning att säga att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) gjorde det.

28 – Sedan rör man vid den med handen, kysser den och placerar pannan på den. Det har gjorts av Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), ‘Umar och Ibn ‘Abbâs⁴¹.

29 – Skulle det inte vara möjligt att kyssa den, rör han vid den med handen och kysser *den* istället.

30 – Skulle det inte vara möjligt att röra vid den, pekar han mot den.

31 – Detta skall utföras varje varv.

32 – Han skall inte trängas för att komma åt den. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”‘Umar! Du är en stark man. Besvåra inte den svage. Om du vill röra vid stenen, skall du göra det när det är fritt fram. Annars får du vända dig mot den och säga:

الله أكبر

”Allâh är större.”⁴²

33 – Det ligger en stor förträfflighet i att vidröra den svarta stenen. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”På Domedagen skall Allâh låta den svarta stenen uppstå. Den kommer att ha två ögon som den kommer att se med och en tunga som den kommer att tala med. Den kommer att vittna för den som rörde vid den med rätt.”

Han sade också:

”Vidröring av den svarta stenen och den jemenitiska hörnan stryker verkligen bort synder.”⁴³

⁴¹ Rapporterad av ash-Shâfi‘î, Ahmad och andra. Hadîthen är stark, vilket jag har förklarat i ”al-Hadjdj al-Kabîr”.

⁴² Autentisk enligt at-Tirmidhî, Ibn Khuzaymah, Ibn Hibbân, al-Hâkim och adh-Dhahabî. Den nämns i den föregående källan.

⁴³ at-Tirmidhî sade att den är god medan Ibn Hibbân, al-Hâkim och adh-Dhahabî sade att den är autentisk.

Dessutom sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Den svarta stenen kommer från paradiset. Den var vitare än snö innan avgudadyrkarnas synder svärtade den.”⁴⁴

34 – Därefter inleds Tawâf runt Ka'bah. Under förloppet skall vallfärdaren ha Ka'bah till vänster om sig.

Tawâf består av sju varv och skall göras bakom Hidjr. Den som rundar Ka'bah helt, med den svarta stenen som utgångspunkt, har gått ett helt varv.

Under hela Tawâf skall överplagget vara knutet under höger armhåla så att höger axel är bar. De första tre varven utförs i joggande fart. Joggningen inleds vid Hidjr och avslutas vid Hidjr. De resterande varven utförs gåendes.

35 – Varje varv skall den jemenitiska hörnan vidröras och *inte* kyssas. Skulle det inte vara möjligt att vidröra den, är det *inte* föreskrivet att peka mot den.

36 – Mellan den jemenitiska hörnan och den svarta stenen sägs:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

”Herre! Ge oss det goda i detta liv och det eviga livets goda och förskona oss från Eldens plåga!”⁴⁵

37 – Man skall följa profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och låta bli att röra vid de levantiska hörnen⁴⁶.

---

⁴⁴ Autentisk enligt at-Tirmidhî och Ibn Khuzaymah.

⁴⁵ Rapporterad av Abû Dâwûd och andra. Flera har autentiserat den. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1653).

⁴⁶ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Vidrörningen sker med handen. Resten av Huset, Ibrâhîms plats, hela världens moskéer och deras väggar, profeters och rättfärdiga personers gravar (däribland vår profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) rum), Ibrâhîms grotta, vår profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) böneplatser och klippan i Jerusalem, skall varken vidröras eller kyssas. Det är samfundet enat om. Dessutom anses det höra till de allvarligaste och mest förbjudna innovationerna att göra Tawâf runt dessa föremål. Den som gör handlingen till religion skall krävas på ånger; antingen ångrar han sig eller också avrättas han.”

Hur vackert är inte det 'Abdur-Razzâq (8945), Ahmad och al-Bayhaqî rapporterade från Ya'lâ bin Umayyah som sade:

”En gång gjorde jag Tawâf med 'Umar bin al-Khattâb (i en annan rapportering nämns 'Uthmân) (radhiya Allâhu 'anh). När jag kom fram till hörnan efter dörren som kommer efter stenen, tog jag tag i hans hand för att han skulle röra vid den. Han sade: ”Har du inte gjort Tawâf med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam)?” Jag sade: ”Jo.” Han sade: ”Såg du honom röra vid den?” Jag sade: ”Nej.” Då sade han: ”Fortsätt att gå! Du har helt säkert ett gott föredöme i Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).”

Fasthållningen mellan hörnan och dörren

38 – Fasthållningen mellan hörnan och dörren är tillåten och handlar om att vallfärdaren placerar sitt bröst, sitt ansikte och sina armar på Huset⁴⁷.

39 – Det finns inga särskilda böner under Tawâf. Det är nämligen tillåtet att läsa vadsomhelst av Qur'ånen och åkallan. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Tawâf runt Huset är bön. Den enda skillnaden är att Allâh har tillåtit tal under den. Den som då talar, skall endast tala väl.”

I en annan rapportering sägs det:

”Tala lite under den.”⁴⁸

40 – Nakna och kvinnor som genomgår sina månadscyklar får inte göra Tawâf runt Huset. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Det är inte tillåtet för den nakna att göra Tawâf runt Huset.”⁴⁹

Dessutom sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) till 'Â'ishah när hon gjorde 'Umrah under Avskedsvallfärden:

”Gör allt vallfärdaren gör bortsett från Tawâf runt Huset [och bön] till dess att du blir ren.”⁵⁰

41 – Efter det sjunde varvet, täcker han sin högra axel, beger sig till Ibrâhîms plats och läser:

وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّئًا

---

⁴⁷Handlingen har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) via två vägar varför hadîthen blir god. Den blir än starkare när det bekräftas att flera följeslagare gjorde likadant. En av dem var Ibn 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anhumâ) som sade:

”Detta är platsen man skall hålla fast vid; mellan hörnan och dörren.”

Handlingen rapporteras också autentiskt från 'Urwah bin az-Zubayr. Allt detta nämns i ”al-Ahâdîth as-Sahîhah” (2138). Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Om man vill komma till fasthållningsplatsen – vilken befinner sig mellan den svarta stenen och dörren – och placera sitt bröst, sitt ansikte och sina armar och handflator på den och tillbe Allâh, gör man det. Detta får även göras innan Tawâf-ul-Wadâ'. Det finns ingen skillnad huruvida man utför detta under Tawâf-ul-Wadâ' eller inte. Följeslagarna brukade göra det när de gick in i Makkah... Det är emellertid bättre att stå vid dörren och be utan fasthållning vid Huset. När det är dags att ge sig av, skall man varken stanna, vända sig om eller gå baklänges.” (al-Mansik, sid. 387)

⁴⁸ Rapporterad av at-Tirmidhî och andra. Den andra rapporteringen rapporteras av at-Tabarânî med flera. Hadîthen är autentisk, vilket jag har kommit fram till i ”al-Irwâ'” (21). Shaykh-ul-Islâm sade:

”Det har varken rapporterats att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har befallt, läst eller lärt ut några särskilda böner. Faktum är att det är tillåtet att be alla föreskrivna böner. Det finns dock ingen grund till det många människor gör när de ber särskilda böner under tavrånen och dylikt.”

⁴⁹ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från Abû Hurayrah hadîth. Likaså har at-Tirmidhî rapporterat den från 'Alî och Ibn 'Abbâs. Den nämns i ”al-Irwâ'” (1102).

⁵⁰ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim från 'Â'ishah. Dessutom har al-Bukhârî rapporterat den från Djâbir. Tillägget tillhör honom och nämns i den föregående källan (191).

”Välj därför platsen där Ibrâhîm stod för er bön.”⁵¹

42 – Sedan ställer han sig med både Ibrâhîms plats och Ka’bah framför sig och ber två Raka’ât.

43 – Under dessa två Raka’ât läses ”al-Kâfirûn” och ”al-Ikhlâs”.

44 – Här skall man varken gå förbi de bedjande eller låta någon gå förbi en medan man ber. Dels är de förmenande hadîtherna allmänna, dels saknas bekräftade bevis för att Den heliga moskén, eller Makkah över huvud taget, är undantagna⁵².

45 – Efter bönen beger man sig till Zamzam för att dricka från det och hälla det över huvudet. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Zamzams vatten är vad det dricks för.”⁵³

Han sade också:

”Det är sannerligen välsignat. Det är en mättande mat och ett botemedel mot sjukdomar.”⁵⁴

Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade också:

”Världens bästa vatten är Zamzam. Det är en mättande mat och ett botemedel mot sjukdomar.”⁵⁵

46 – Sedan går han tillbaka till den svarta stenen, säger:

الله أكبر

”Allâh är större.”

och rör vid den enligt den angivna detaljeringen.

---

⁵¹ 2:125

⁵² Referera till originalet sid. 21, 23 och 135.

⁵³ Hadîthen är autentisk, vilket har sagts av flera imamer. Jag har nämnt den och talat om dess vägar i ”Irwâ’-ul-Ghalîl” (1123) varav en tas upp i ”as-Sahîhah” (883).

⁵⁴ Hadîthen är autentisk. Den rapporteras av Abû Dâwûd at-Tayâlisî och andra. Den nämns i ”as-Sahîhah” (1056).

⁵⁵ Rapporterad av adh-Dhiyâ’ i ”al-Mukhtârah” med flera. Den nämns i den föregående källan (1056).

Vandringen mellan Safâ och Marwah

47 – Efter det återvänder han för att gå mellan Safâ och Marwah. Då han kommer fram till Safâ läser han Hans (ta'âlâ) ord:

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

”Safâ och Marwah hör till Allâhs symboler. Den som beger sig till Huset för att vallfärda eller utföra 'Umrah och då vill vandra fram och tillbaka mellan dem gör därför ingenting klandervärt. Och den som av fri vilja gör en god handling utöver vad plikten bjuder [skall finna att] Allâh är Allvetande och belönar litet med stort.”⁵⁶

Sedan säger man:

”Vi börjar med det Allâh började med.”

48 – Vandringen inleds från Safâ. Det skall bestigas så att vallfärdaren kan se Ka'bah⁵⁷.

49 – Härmed ställer han sig i riktning mot Ka'bah och säger:

الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده

”Allâh är större. Allâh är större. Allâh är större. Det finns ingen sann gud utom Allâh allena, ingen medhjälpare har Han. Han besitter makt och lov. Han orsakar liv och död och Han har allt inom Sin makt. Det finns ingen sann gud utom Allâh allena. Han har uppfyllt Sitt löfte, hjälpt Sin slav och Självt besekrat de sammansvurna.”⁵⁸

Det skall sägas tre gånger. Däremellan tillber han⁵⁹.

50 – Sedan stiger han ned för att vandra mellan Safâ och Marwah. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Vandra! Allâh har ålagt er vandringen.”⁶⁰

⁵⁶ 2:158

⁵⁷ Idag är det svårt att se Huset från Safâ, bortsett från enstaka platser varifrån det kan skymta genom några pelare. Den som klarar av att göra det har efterlevt Sunnah. Annars gör man så gott man kan.

⁵⁸ I ”al-Adhkâr” tillägger an-Nawawî:

لا إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه

”Det finns ingen sann gud utom Allâh. Vi dyrkar ingen annan än Honom.”

Jag har inte sett detta tillägg hos Muslim eller någon annan som har rapporterat Djâbirs långa hadîth, till skillnad från vad dess kommentator sade:

”Rapporterad av Muslim och...”

⁵⁹ Det vill säga mellan dessa böner. Även om det är tillåtet att be alla möjliga böner för de båda livens bästa, är det bäst att be det som antingen har rapporterats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) eller också från Salaf.

⁶⁰ Hadîthen är autentisk till skillnad från vad vissa har fått för sig felaktigt. Den nämns i ”al-Irwâ” (1072).

51 – Därefter går man fram till det gröna ljuset som är uppsatt till höger och vänster. Väl framme vid det springer man fram till det andra ljuset. På hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tid var sträckan en platt och stenbelagd dal. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Dalen korsas endast med språng.”⁶¹

Därpå fortsätter man vandringen till dess att man går uppför Marwah. Där görs samma sak som på Safâ när man ställde sig i riktning mot Qiblah och åkallade Allâh⁶². Detta utgör *en* sträcka.

52 – Därefter går man tillbaka där man skall gå och springer där man skall springa, till dess att man klättrar uppför Safâ. Detta utgör nu *två* sträckor.

53 – Sedan går man tillbaka till Marwah till dess att man fulländar *sju* sträckor som avslutas på Marwah.

54 – Det är tillåtet att bruka transportmedel mellan dem. Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tyckte dock mer om fotvandring⁶³.

55 – Det är tillåtet att tillbe däremellan:

رب اغفر و ارحم، إنك أنت الأعز الأكرم

”Förlåt och benåda, Herre! Du är Den mäktigaste, Den givmildaste.”

⁶¹ Rapporterad av an-Nasâ'î och andra. Den nämns i ”al-Hadjdj al-Kabîr”. OBS! Ibn Qudâmah sade:

”Kvinnornas Tawâf och Sa'y skall gås hela vägen. Ibn-ul-Mundhir sade: ”De lärda är enade om att kvinnor skall vare sig jogga runt Huset eller mellan Safâ och Marwah. Inte heller skall de knyta sina kläder under höger armhåla. Ty handlingen blottar huden, vilket inte skall göras av en kvinna. En kvinna skall täcka sig medan hon utsätts för rena motsatsen när hon joggar och knyter sina kläder under höger armhåla.” (al-Mughnî (3/394))

an-Nawawî sade något som tyder på att Shâfi'yyah har delade åsikter om detta. Han sade:

”Härom finns två åsikter:

1 – Hon skall inte springa. Istället skall hon gå hela sträckan ehuru det är dag eller natt. Detta är majoritetens åsikt och den är korrekt.

2 – Om hon kan springa på natten och sträckan är tom på folk, rekommenderas hon, liksom männen, att göra det.” (al-Madjmû' (8/75))

Det är förmodligen åsikten som är närmast sanningen. Ty språnget baseras på att Hâdjjar, Ismâ'îls moder, sprang när hon letade efter vatten till sin törstande son. Det står i Ibn 'Abbâs hadîth:

”Hon fann att Safâ var det närmaste berget. Förgäves ställde hon sig på det och blickade över dalen för att få syn på någon. Hon gick då nedför Safâ. När hon hade kommit ned i dalen, drog hon upp sitt damlinne och började springa snabbt tills att hon hade korsat hela dalen och nått Marwah. Förgäves ställde hon sig på det och blickade över dalen för att få syn på någon. Det gjorde hon sju gånger.”

Ibn 'Abbâs berättade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Det där är människornas vandring mellan dem.” (Rapporterad av al-Bukhârî i kapitlet ”al-Anbiyâ”)

⁶² Idag är det som sagt svårt att se Ka'bah därifrån. Således får man göra så gott man kan med att rikta sig mot den. Man skall alltså inte göra det förvirrade människor gör när de tittar upp mot himlen och lyfter upp händerna.

⁶³ Rapporterad av Abû Nu'aym i ”Mustakhradj Sahîh Muslim”.

Det har bekräftats att flera Salaf sade det⁶⁴.

56 – När den sjunde sträckan är avklarad på Marwah, klipper man sitt hår⁶⁵. Härmed har 'Umrah genomförts. Det som var förbjudet under Ihrâm är återigen tillåtet. Nu förblir man i detta tillstånd fram till Tarwiyah-dagen.

57 – Den som har gått in i Ihrâm och varken slagit ihop 'Umrah med vallfärden eller medtagit offer från lovligt område, skall gå ut ur Ihrâm för att följa profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) order och undvika hans vrede. Skulle man däremot komma med offer, förblir man i Ihrâm och går inte ut ur den förrän han har stenat på Nahr-dagen.

---

⁶⁴ Via två autentiska berättarkedjor rapporterade Ibn Abi Shaybah (4/68-69) handlingen från Ibn Mas'ûd och Ibn 'Umar (radhiya Allâhu 'anhumâ). Detsamma har rapporterats från al-Musayyab bin Râfi' al-Kâhilî och 'Urwah bin az-Zubayr. Likaså rapporterade at-Tabarâni den från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med en svag berättarkedja, vilken anges i "al-Madjma'" (3/248).

⁶⁵ Om det skulle gå så lång tid mellan 'Umrah och vallfärden att håret hinner växa ut, kan det även rakas. (Referera till "Fath-ul-Bârî" (3/444))

Ihrâm inför valfärden på Tarwiyah-dagen

58 – På Tarwiyah-dagen, den 8:e Dhûl-Hidjdjah, går valfärdaren in i Ihrâm. Här görs detsamma som i samband med inträdet i Ihrâm inför 'Umrah; han skall bada, parfyma sig, ta på sig höftskynke och överdel och läsa Talbiyah till dess att han har stenat 'Aqabah-pelaren.

59 – Han går in i Ihrâm från sin befintliga plats. Till och med Makkahs invånare går in i Ihrâm från Makkah.

60 – Därefter beger han sig till Minâ och ber Dhuhr där. Där skall han även övernatta så att de fem bönerna bes där. Bönerna skall förkortas och inte slås ihop.

Avgången till 'Arafah

61 – Efter soluppgången på 'Arafah-dagen, beger sig vallfärdaren till 'Arafah. Under tiden kan han både läsa Talbiyah eller säga:

الله أكبر

”Allâh är större.”

Profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare gjorde bådadera när de vallfärdade med honom – och ingen fördömdes för sin handling⁶⁶.

62 – Sedan slår man sig ned i Namirah⁶⁷ nära 'Arafah. Namirah hör emellertid inte till 'Arafah. Platsen skall lämnas strax innan Dhuhr.

63 – Då Dhuhr har infallit fortsätter han till 'Uranah som ligger precis innan 'Arafah och stannar där⁶⁸. Där skall imamen hålla en predikan som lämpar sig för situationen.

64 – Där skall han leda människorna i bönen. Dhuhr och 'Asr skall förkortas och slås ihop samt bes på Dhuhrs tid.

65 – Man utropar ett bönerop och två Iqâmât.

66 – Ingen annan bön skall förrättas däremellan⁶⁹.

67 – Den som inte kan be med imamen ber antingen själv eller också med sin omgivning⁷⁰.

---

⁶⁶ al-Bukhârî och Muslim.

⁶⁷ Att slå sig ned på denna plats, liksom på den efterkommande, kan idag vara omöjligt på grund av den stora folkmassan. Skulle man passera dem och komma till 'Arafah, så är – om Allâh vill – ingen skada skedd. Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Ritualer som Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah innefattar däribland vistelsen i Minâ på Tarwiyah-dagen, övernattningen natten till 'Arafah-dagen, vistelsen i 'Uranah fram till Dhuhr, avgången till 'Arafah, predikningen och bönen på vägen i 'Uranah-dalen, är föreskrivna enligt de lärdas samstämmighet. Men på grund av alla rådande innovationer är det många författare som inte särskiljer dem. Inte heller känner den stora allmänheten till dem.” (Madjmû'-ul-Fatâwâ (26/168))

⁶⁸ Rapporterad av al-Bukhârî och Muslim.

⁶⁹ Det har inte rapporterats att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bad frivillig bön innan Dhuhr eller efter 'Asr, varken under vallfärden eller några andra resor. Det har inte heller bekräftats att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som resenär bad någon frivillig bön relaterad till de obligatoriska bönerna fränsett två Raka'ât före Fadjr samt Witr.

⁷⁰ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja. Se ”Mukhtasar al-Bukhârî” (3/25/89).

Vistelsen på 'Arafah

68 – Därefter förflyttar vallfärdaren sig till 'Arafah. Om möjligt ställer han sig vid klipporna under Rahmah-berget. Annars är det giltigt att vistas överallt i 'Arafah.

69 – Han skall stå vänd mot Qiblah, lyfta på händerna, tillbe och läsa Talbiyah.

70 – Man skall säga ofta:

لا إله إلا الله

”Det finns ingen sann gud utom Allâh.”

Det är den bästa bönen på 'Arafah-dagen. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Det bästa jag och profeterna har sagt under 'Arafah-eftermiddagen är:

لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير

”Det finns ingen sann gud utom Allâh allena, ingen medhjälpare har Han. Han besitter makt och lov och Han förmår allting.”⁷¹

71 – Också är det tillåtet att säga ibland efter Talbiyah:

إنما الخير خير الآخرة

”Det goda är enbart det goda i nästa liv.”⁷²

72 – För den som vistas i 'Arafah är det Sunnah att *inte* fasta den dagen.

73 – Han förblir i detta tillstånd och erinrar sig Allâh, läser Talbiyah och ber om vad han vill. Under tiden hoppas han på att Allâh (ta'âlâ) låter honom tillhöra skaran Han frigör från helvetet och skryter över inför änglarna. Hadîthen säger:

”Det finns inte en dag då Allâh frigör så många slavar från Elden som Han gör på 'Arafah-dagen. Helt visst närmar Han sig för att därefter skryta över dem inför änglarna och säga: ”Vad vill dessa?”⁷³

I en annan hadîth står det:

”Allâh skryter över 'Arafâts folk inför himlafolket och säger: ”Titta på Mina slavar; de har kommit till Mig ovärdade och dammiga.”⁷⁴

Man förblir i detta tillstånd till och med solnedgången.

⁷¹ Hadîthen är antingen autentisk eller också god. Den har flera vägar som jag har nämnt i ”as-Sahîhah” (1503).

⁷² Detta har bekräftats från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vilket är klargjort i originalet.

⁷³ Rapporterad av Muslim och andra. Se ”at-Targhîb” (2/129).

⁷⁴ Rapporterad av Ahmad och andra. Jag har klargjort i ”Sahîh-ut-Targhîb” att flera har autentiserat den.

Avgången från 'Arafât

74 – Efter solnedgången lämnar vallfärdaren 'Arafât och beger sig lugnt mot Muzdalifah. Han skall undvika all sorts trängsel med folk. Skulle det uppstå tomrum, får han öka farten.

75 – Väl framme i Muzdalifah, kallar man till bön, läser Iqâmah och ber Maghrib tre Raka'ât. Därefter upprepas Iqâmah varefter 'Ishâ' bes två Raka'ât. Bönerna skall förövrigt slås ihop.

76 – Vid behov är det harmlöst att be varje bön i respektive tid⁷⁵.

77 – Han skall inte be något däremellan eller efter 'Ishâ'⁷⁶.

78 – Därpå sover man fram till Fadjr.

79 – När det är klart att Fadjr har infallit, bes den i början av dess tid med ett böneutrop och en Iqâmah.

---

⁷⁵ Detta är Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs åsikt som han baserar på att det har bekräftats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare, vilket nämns i min förkortning av al-Bukhârîs "as-Sahîh" (25/94/801).

⁷⁶ Shaykh-ul-Islâm sade:

"I Muzdalifah skall Maghrib helst bes innan kamelerna hinner knäa. Efter att de har knäat, ber man 'Ishâ'. Det är emellertid harmlöst att sinka 'Ishâ'."

Fadjr i Muzdalifah

80 – Alla vallfärdare, fränsett svaga och kvinnor, är ålagda att be Fadjr i Muzdalifah. För att slippa trängsel får svaga och kvinnor lämna platsen efter halva natten.

81 – Därefter beger sig vallfärdaren till berget i Muzdalifah. Han skall gå uppför det, vända sig mot Ka'bah och lova, prisa och åkalla Honom tills att det blir riktigt ljusst.

82 – Det är giltigt och tillåtet att vistas i hela Muzdalifah.

83 – Innan solen går upp, beger sig vallfärdaren stillsamt till Minâ alltmedan han läser Talbiyah.

84 – Då han är framme vid Muhassir-dalen, ökar han farten om möjligt. Platsen tillhör Minâ.

85 – Sedan tar man den mellersta vägen som leder till den stora steningspelaren.

Steningen

86 – I Minâ samlar vallfärdaren de stenar han vill kasta på 'Aqabah-pelaren. Denna pelare är längst bort benägen och ligger närmast Makkah.

87 – Han skall vara vänd mot pelaren och ha Makkah till vänster om sig och Minâ till höger om sig.

88 – Därefter kastar han sju stenar på den. Stenarna skall vara något större än kikärtor.

89 – Vid varje kast säger han:

الله أكبر

”Allâh är större.”⁷⁷

90 – Efter det sista kastet avtar Talbiyah⁷⁸.

91 – Stenarna får endast kastas efter soluppgången. Det gäller även kvinnorna och de svaga som får lämna Muzdalifah efter halva natten. Avgången är en sak och steningen en helt annan⁷⁹.

92 – Skulle steningen vara besvärlig på förmiddagen, får den genomföras på eftermiddagen fram till natten. Det nämns i en bekräftad hadîth.

93 – Efter steningen blir allt fränsett kvinnor tillåtet, fastän vare sig offringen eller rakningen har utförts. Härmed får vallfärdaren ta på sig sina kläder och parfymera sig.

94 – Den som vill vidhålla Tamattu' måste göra Tawâf-ul-Ifâdhah samma dag. Hinner han inte göra det innan solnedgången, återgår han till Ihrâm som han var i innan steningen. Därmed måste han ta av sig sina kläder och ersätta dem med Ihrâms klädsel. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Denna dag blir allting, fränsett kvinnor, återigen tillåtet för er efter att ni stenat pelaren. Om solen går ned innan ni hinner göra Tawâf runt detta Hus, återgår ni till Ihrâm som ni var i innan ni stenade pelaren och gjorde Tawâf runt det.”⁸⁰

---

⁷⁷ Vissa författare nämner tillägget:

اللهم اجعله حجا ميورا

”Allâh! Låt det vara en accepterad vallfärd...”

Det har dock inte bekräftats från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vilket jag har klargjort i ”adh-Dha 'îfah” (1107).

⁷⁸ Rapporterad av Ibn Khuzaymah i hans ”as-Sahîh”. Han sade:

”Hadîthen är autentisk och förklarar de tidigare och generaliserade rapporteringarna. Den klargör att ”... till dess att han kastar på 'Aqabah-pelaren...” syftar på den fulländade steningen.” (Fath-ul-Bârî (3/426))

⁷⁹ Denna åsikt har jag förklarat ingående i originalet, sid. 80. Hänvisa dithän om du vill ha den klarlagd.

⁸⁰ Hadîthen är autentisk. Flera lärda, däribland Imâm Ibn-ul-Qayyim, stärker den, något jag har klargjort i ”Sahîh Abî Dâwûd” (1745).

Slakten

95 – Därefter beger vallfärdaren sig till offerplatsen i Minâ och offerar. Detta är Sunnah.

96 – Det är däremot tillåtet att slakta varsomhelst i Minâ. Det samma gäller Makkah. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Jag har offerat här och hela Minâ är en offerplats. Samtliga vida vägar i Makkah är *en* väg och *en* offerplats. Offra därför där ni slår läger.”⁸¹

97 – Om möjligt är det Sunnah att han offerar med sina egna händer. Annars får han låta någon annan göra det å hans vägnar.

98 – Han skall offra offret vänd mot Qiblah⁸². Offret skall läggas på vänster sida och slaktaren skall placera sin fot på dess högra sida⁸³.

Innan avhandlingen hade fått spridning, tyckte somliga förträffliga, lärda att hadîthen är främmande. Vissa sade till och med att den är svag. Det gjorde faktiskt jag också i flera av mina böcker. Min gamla åsikt grundade jag på berättarkedjan hos Abû Dâwûd ehuru Imâm Ibn-ul-Qayyim och Hâfidh Ibn Hadjar stärkte den i ”at-Tahdhîb” respektive ”Talkhîs-ul-Habîr” när de förteg den. Sedan fann jag en annan berättarkedja som gör att man övertygat förkastar dess svaghet och i stället autentiserar den. I och med att den finns i en bok som de flesta inte har tillgång till – Imâm at-Tahâwîs ”Sharh Ma’ânî al-Âthâr” – var den dold för dem liksom den var dold för mig. Således tyckte de att den är främmande och svag. Likaså fann de stöd i vissa lärdas ord:

”Jag vet inte att någon lärd har praktiserat den.”

Ett sådant utlåtande är dementi, inte kunskap. Det är allom bekant att dementerad kunskap betyder inte dementerad befintlighet. Om en hadîth från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) är bekräftad och konkret, måste den efterlevas. Alltså handlar saken inte om de lärdas förhållande till den. Imâm ash-Shâfi’î sade:

”En rapportering skall accepteras så fort den bekräftas ehuru imamerna inte praktiserar den. Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hadîth bekräftas av sig själv och skall inte bortprioriteras för något annat.”

Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hadîth är för ädel för att de lärdas handlingar skall utgöra ett argument mot den. Hadîthen i sig är en självständig källa som dömer och döms inte. Därtill har flera lärda praktiserat den aktuella hadîthen. En av dem var den ädle efterföljaren ‘Urwah bin az-Zubayr. Vem har nu rätt att inte efterleva den?

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

”I detta ligger förvisso en påminnelse till den som har ett öppet sinne och som lyssnar uppmärksamt.” (50:37)

Vet också att vallfärdarnas stening motsvarar de andras ‘Îd-bön. Till följd därav rekommenderade Ahmad att ‘Îd-bönen bes samtidigt som slakten pågår i Minâ. Således predikade profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) på Nahr-dagen efter steningen. Också predikade han i Madînah efter ‘Îd-bönen. Att då rekommendera ‘Îd-bön i Minâ utifrån allmänna formuleringar eller analogier är inte bara fel utan också ett bevis på okunskap om Sunnah. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans kalifer bad aldrig ‘Îd-bönen i Minâ, vilket klargörs i Ibn Taymiyyahs ”Madjmû‘-ul-Fatâwâ” (26/180).

⁸¹ Denna hadîth ger ett väldigt andrum till vallfärdarna. Dessutom hindrar den ett stim av offer som tvingar myndigheterna att gräva ned dem i jorden.

⁸² Det finns en hadîth från Djâbir, från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), i sakfrågan. Den rapporteras hos Abû Dâwûd och andra och är omnämnd i ”al-Irwâ’” (1138). En annan rapporteras hos al-Bayhaqî (9/285). Det rapporteras att Ibn ‘Umar rekommenderade att man vänder sig mot Qiblah i samband med offring. Med en autentisk berättarkedja rapporterar ‘Abdur-Razzâq (8585) från honom att han föraktade förtäring av offer som inte har offerats vänt mot Qiblah.

⁸³ Hâfidh sade:

99 – Vad kamelen beträffar, är det Sunnah att slakta den medan dess vänstra ben är fastbundet⁸⁴ och ansikte vänt mot Qiblah⁸⁵.

100 – Vid slakten säger man:

بِسْمِ اللَّهِ ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مِنْكَ وَ لَكَ ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي

”I Allåhs namn och Allåh är större. Allåh! Detta är från Dig och till Dig⁸⁶. Allåh! Godta från mig.”⁸⁷

101 – Slakten skall ske under de fyra ’Îd-dagarna. Dessa fyra dagar utgörs av Nahr-dagen – den stora vallfärdsdagen⁸⁸ – och de tre Tashrîq-dagarna efteråt. Han (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) sade:

”Det slaktas på samtliga Tashrîq-dagar.”⁸⁹

102 – Det är tillåtet att äta av sitt offer. Också är det tillåtet att medbringa något av det som uppehålle på hemresan, vilket profeten (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) gjorde.

103 – Köttet måste också ges till fattiga och behövande. Han (ta’âlâ) sade:

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ
وَالْمُعْتَرَّ

”Och till de symboler som Allåh har gett er hör kamelerna; med dem följer välsignelser för er. Uttala därför Allåhs namn över dem när de står på rad; och när de har fallit, ät då av dem och skänk av det både till den som är nöjd och den som tigger.”⁹⁰

104 – Det är tillåtet för sju personer att dela på en kamel eller ko.

”Detta för att det skall vara enklare för slaktaren att hålla i kniven med höger hand och offrets huvud med vänster hand.” (Fath-ul-Bârî (10/16))

al-Bukhârî och Muslim rapporterar att offret skall läggas ned och att slaktaren placerar sin fot på dess sida.

⁸⁴ Sahîh Abî Dâwûd (1550). Däri förekommer en vittnande rapportering från Ibn ’Umars hadîth. Den rapporteras av al-Bukhârî och Muslim.

⁸⁵ Rapporterad av Mâlik med en autentisk berättarkedja från Ibn ’Umar. al-Bukhârî rapporterade den med en reducerad berättarkedja men på ett konstaterande sätt. Se min förkortning av al-Bukhârî (330).

⁸⁶ Rapporterad av Abû Dâwûd och andra från Djâbir. Den har en vittnande rapportering från Abû Sa’îd al-Khudrîs hadîth hos Abû Ya’lâ, vilken finns i ”Madjma’-uz-Zawâ’id” (4/22). Den är nämnd i ”al-Irwâ’” (1118).

⁸⁷ Rapporterad av Muslim och andra från ’Â’ishah. Den är nämnd i ”al-Irwâ’”. Shaykh-ul-Islâm lade till:

كما تقبلت من إبراهيم خليك

”... liksom Du godtog från Din näre vän Ibrâhîm.” (al-Mansik)

Jag har inte funnit denna fras i någon tillgänglig bok.

⁸⁸ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad kedja medan Abû Dâwûd och andra rapporterade den med en sammanbunden sådan. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1700-1701).

⁸⁹ Rapporterad av Ahmad. Den anses vara autentisk enligt Ibn Hibbân. Jag anser att den är stark via alla dess berättarvägar. Således nämnde jag den i ”as-Sahîhah” (2476).

⁹⁰ 22:36

105 – Den som inte hittar något offer, åläggs att fasta tre dagar under vallfärden och sju dagar när han kommer hem.

106 – Det är tillåtet att fasta de tre Tashrîq-dagarna, ty 'Â'ishah och Ibn 'Umar (radhiya Allâhu 'anhum) sade:

”De enda som fick fasta Tashrîq-dagarna var de som inte kunde offra.”⁹¹

107 – Därefter skall hela huvudet antingen rakas eller också klippas. Det förstnämnda är dock bättre. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Allâh! Benåda dem som rakar sig.” De sade: ”Och dem som klipper sig, Allâhs sändebud.” Han sade: ”Allâh! Benåda dem som rakar sig.” De sade: ”Och dem som klipper sig, Allâhs sändebud.” Han sade: ”Allâh! Benåda dem som rakar sig.” De sade: ”Och dem som klipper sig, Allâhs sändebud.” Han sade: ”Och dem som klipper sig.”⁹²

108 – För frisören är det Sunnah att raka huvudets högra sida först, vilket nämns i Anas (radhiya Allâhu 'anh) hadîth⁹³.

109 – Det är endast män som skall raka sig. Vad kvinnorna beträffar, är de endast ålagda att klippa håret. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Kvinnorna är inte ålagda att raka sig. De är endast ålagda att klippa sig.”⁹⁴

För att göra det, skall hon samla allt sitt hår och klippa en mängd som motsvarar en fingerspets⁹⁵.

110 – För att folket skall lära sig ritualerna⁹⁶, rekommenderas ledaren att predika i Minâ⁹⁷ på Nahr-dagen. Predikan skall hållas på förmiddagen⁹⁸ och mellan steningsspelarna⁹⁹.

---

⁹¹ Rapporterad av al-Bukhârî och andra. Den nämns i ”al-Irwâ'” (964). Shaykh-ul-Islâm anser att Tamattu'-vallfärdaren måste fasta någon av de tre dagarna innan han går in i Ihrâm på Tarwiyah-dagen, en åsikt vars belägg jag inte kan se och som till synes motstrider versen och hadîthen – och Allâh vet bättre.

⁹² Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra från Ibn 'Umar och andra. Den nämns i ”al-Irwâ'” (1084).

⁹³ Rapporterad av Muslim och andra. Den nämns i ”al-Irwâ'” (1085) och ”Sahîh Abî Dâwûd” (1730). 'Allâmah Ibn-ul-Humâm al-Hanafî erkände att Hanafiyyah har motstridit Sunnah i denna fråga. Vad skall efterhärmanarna nu säga om denne noble imam?

⁹⁴ Autentisk hadîth som nämns i ”as-Silsilah as-Sahîhah” (605) och ”Sahîh Abî Dâwûd” (1732).

⁹⁵ Shaykh-ul-Islâm sade:

”En kvinna skall inte klippa mer än vad som motsvarar en fingerspets. Däremot får mannen klippa sig hur han vill, vare sig det är mer eller mindre än en fingerspets.”

⁹⁶ Rapporterad av Abû Dâwûd och andra. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1710).

⁹⁷ Rapporterad av al-Bukhârî och Abû Dâwûd från flera följeslagare. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1705, 1707, 1709 och 1710) och ”Mukhtasar al-Bukhârî” (847).

⁹⁸ Rapporterad av Abû Dâwûd och andra. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1709).

⁹⁹ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan Abû Dâwûd rapporterade den med en sammanbunden berättarkedja. Se ”Sahîh Abî Dâwûd” (1700) och ”Irwâ'-ul-Ghalil” (1064).

Tawâf-ul-Ifâdhah

111 – Samma dag beger valfärdaren sig till Huset. Precis som första gången skall han gå sju varv runt det. Denna gång skall han dock varken knyta sitt överplagg under högra armhålan eller jogga.

112 – Det är Sunnah att be två Raka'ât vid Ibrâhîms plats, sade az-Zuhrî¹⁰⁰. Handlingen praktiserades av Ibn 'Umar¹⁰¹ som sade:

”Efter vart sjunde varv bes två Raka'ât.”¹⁰²

113 – Sedan går han sju sträckor mellan Safâ och Marwah, precis som första gången. Valfärdarna som inte utför Tamattu' nöjer sig med sin första Sa'y.

114 – Efter denna Tawâf blir allting som var förbjudet under Ihrâm, inklusive kvinnorna, tillåtet.

115 – Dhuhur skall bes i Makkah. Ibn 'Umar sade:

”I Minâ.”¹⁰³

116 – Därefter beger man sig till Zamzam och dricker från den.

---

¹⁰⁰ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan Ibn Abî Shaybah och andra rapporterade den med en sammanbunden sådan. Referera till ”Mukhtasar al-Bukhârî” (1/386/319).

¹⁰¹ Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja medan 'Abdur-Razzâq rapporterade den med en sammanbunden berättarkedja. Referera till ”Mukhtasar al-Bukhârî” (1/386/318).

¹⁰² Rapporterad av 'Abdur-Razzâq (9012) med en autentisk berättarkedja från honom.

¹⁰³ Allâh vet bättre vad Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde. Möjligtvis bad han med dem en bön på vardera plats. I så fall var den första obligatorisk och den andra frivillig. Liknande sak gjorde han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) i en av sina strider.

Övernattningen i Minâ

117 – Sedan återvänder vallfärdaren till Minâ och stannar där under Tashrîq-dagarna respektive nätterna.

118 – Varje dag, efter att solen har passerat medianen, stenar han de tre pelarna. Vardera pelare skall stenas sju gånger, vilket redan har angivits (86-90).

119 – Steningen inleds med pelaren som ligger närmast Khayf-moskén. Efter att den har stenats, tar vallfärdaren några steg framåt till höger, vänder sig mot Qiblah och står länge och ber med händerna uppe¹⁰⁴.

120 – Sedan går han till den andra pelaren och stenar den. Efter att den har stenats, tar vallfärdaren några steg till vänster, vänder sig mot Qiblah och står länge och ber med händerna uppe¹⁰⁵.

121 – Därpå beger han sig till den tredje pelaren – 'Aqabah-pelaren – och stenar den. Nu skall Ka'bah vara till vänster om honom och Minâ till höger om honom. Han skall *inte* stå kvar här¹⁰⁶.

122 – På samma vis genomförs steningen de två nästkommande dagarna.

123 – Efter den andra dagens stening är det tillåtet att resa hem. Det är nämligen inte obligatoriskt att stena tre dagar. Han (ta'âlâ) sade:

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِنَّهُ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِنَّهُ عَلَيْهِ لَمَنِ اتَّقَى

”Och prisa Allâh under de fastställda dagarna; men den som beger sig iväg efter två dagar begår ingen synd och om någon stannar längre begår han [heller] ingen synd, om han fruktar.”¹⁰⁷

Det är dock bättre att stanna längre för att kasta, ty det är Sunnah¹⁰⁸.

¹⁰⁴ Allt detta har bekräftats i Ibn Mas'ûds hadîth som rapporteras av bland andra al-Bukhârî och Muslim. I vissa vallfärdsböcker står det att man skall stå vänd mot Qiblah under tiden man kastar på 'Aqabah-pelaren. Denna handling motstrider denna autentiska hadîth. Den motsätts inte bara av en udda rapportering, utan av en motsättande. Detta har jag klargjort i ”adh-Dha'îfah” (4864).

¹⁰⁵ Ibid.

¹⁰⁶ Ibid.

¹⁰⁷ 2:203

¹⁰⁸ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade:

”Skulle han råka vara kvar i Minâ efter att solen har gått ned, får han stanna kvar där för att kasta den tredje dagen.”

Den åsikten delar majoriteten till skillnad från vad Ibn Hazm sade i ”al-Muhallâ” (7/185). an-Nawawî bevisade deras åsikt med det underförstådda från Hans (ta'âlâ) ord:

فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِنَّهُ عَلَيْهِ

”Men den som beger sig iväg efter två dagar begår ingen synd.”

Han sade:

124 – Det är Sunnah att de omnämnda ritualerna sker i följande turordning:

- 1 – Stening
- 2 – Slakt
- 3 – Rakning
- 4 – Tawâf-ul-Ifâdhah
- 5 – Sa'y för Tamattu'-vallfärdaren

Det är däremot ingen fara att utföra dem i oordning. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Ingen fara. Ingen fara.”

125 – För vallfärdaren som slipper stena gäller följande:

1 – Han behöver inte övernatta i Minâ. Ibn 'Umar sade:

”al-Abbâs bad Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) om lov att få övernatta i Makkah under Minâ-nätterna för att sköta vattningen, vilket han gick med på.”¹⁰⁹

2 – Han kan stena för två dagar på en enda dag. 'Âsim bin 'Adî sade:

”Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lät kamelherdarna slopa övernattningen för att kunna stena på Nahr-dagen. Efter slakten fick de slå ihop två dagar genom att stena på en av dem.”¹¹⁰

3 – Han kan stena på natten. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Herden stenar på natten och vallar på dagen.”¹¹¹

126 – Under Minâ-nätterna är det föreskrivet att besöka Ka'bah och gå runt den, ty profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det¹¹².

”Dag gäller enbart dagtid och inte nattetid.” (al-Madjmû' (8/283))

Dessutom har det bekräftats att 'Umar och hans son 'Abdullâh sade:

”Den som stannar kvar till kvällen på den andra dagen i Minâ, får förbli där till nästa dag och sedan gå därifrån tillsammans med de andra.”

Ibn 'Umars formulering i ”al-Muwatta'” lyder på följande sätt:

”Man skall inte bege sig därifrån förrän man stenar pelarna dagen därpå.”

Imâm Muhammad rapporterade den från Mâlik och sade:

”Detta är vår, Abû Hanîfâhs och majoritetens åsikt.” (al-Muwatta' (233))

¹⁰⁹ Rapporterad av al-Bukhârî, Muslim och andra. Den nämns i ”al-Irwâ'” (1079).

¹¹⁰ Rapporterad av författarna till Sunan-böckerna. Den autentiseras av flera lärda och nämns i den föregående referensen (1080).

¹¹¹ God hadîth. Den rapporteras av al-Bazzâr, al-Bayhaqî och andra från Ibn 'Abbâs. Hâfidh sade att dess berättarkedja är god. Likaså har den vittnande berättarvägar som jag har nämnt i ”as-Sahîhah” (2477).

127 – Under Minâ-dagarna måste de fem obligatoriska bönerna bes i samling. Det är än bättre om de kan bes i Khayf-moskén. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Sjuttio profeter har bett i Khayf-moskén.”¹¹³

128 – Efter steningen på den andra, eller tredje, dagen av Tashrîq-dagarna, är vallfärdsritualerna slutförda. Därefter tar sig vallfärdaren till Makkah och stannar där så länge Allâh har bestämt. Där skall han slå vakt om att be i samling, särskilt i Den heliga moskén. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”En bön i min moské är tusen gånger bättre än i alla andra moskéer fränsett Den heliga moskén. En bön i Den heliga moskén är hundratusen gånger bättre än i alla andra moskéer.”¹¹⁴

129 – Oavsett tidpunkt på dygnet, skall man både göra Tawâf och be ofta. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade om de två hörnorna (den svarta och den jemenitiska):

”Vidrörning av dem utplånar synder. Ingen som går runt Huset lyfter på foten eller sätter ned den utan att Allâh skriver ned *en* belöning åt honom, raderar *en* synd från honom och skriver ned *en* grad åt honom. Den som går sju varv belönas som om han har frigett en slav.”¹¹⁵

Han sade också:

”’Abdu Manâfs ätt! Hindra ingen från att göra Tawâf eller be runt detta Hus oavsett tidpunkt på dygnet.”¹¹⁶

---

¹¹² Rapporterad av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja (Mukhtasar al-Bukhârî (287)) medan andra har rapporterat den med en sammanbunden dito. Jag har nämnt dem i ”as-Sahîhah” (804).

¹¹³ Rapporterad av at-Tabarânî och adh-Dhiyâ’ al-Maqdisî i ”al-Mukhtârah”. al-Mundhirî sade att dess berättarkedja är god, vilket är korrekt sett till dess vittnande berättarvägar. Detta har jag analyserat i ”Tahdhîr-us-Sâdjid min Ittikhâdh-il-Qubûr Masâdjid”, sid. 106-107.

¹¹⁴ Rapporterad av Ahmad och andra från Djâbir. Dess berättarkedja är autentisk och har autentiserats av flera lärda som jag har nämnt i ”al-Irwâ’” (1129).

¹¹⁵ Rapporterad av at-Tirmidhî och andra. Den autentiserades av Ibn Khuzaymah, Ibn Hibbân, al-Hâkim och andra. Den nämns i ”al-Mishkâh” (258) och ”at-Targhîb” (2/120-122).

¹¹⁶ Rapporterad av författarna till Sunan-böckerna och andra. Den autentiserades av at-Tirmidhî, al-Hâkim och adh-Dhahabî och tas upp i ”al-Irwâ’” (481).

Tawâf-ul-Wadâ'

130 – Efter att vallfärdaren har slutfört alla ärenden och beslutat sig för att resa hem, måste han ta farväl av Huset via Tawâf. Ibn 'Abbâs sade:

”Människorna höll på att försvinna åt alla håll när profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade: ”Ingen skall gå förrän hans sista handling har varit Tawâf runt Huset.”¹¹⁷

131 – I början var den menstruerande kvinnan ålagd att vänta på att bli ren för att utföra Tawâf-ul-Wadâ'¹¹⁸. Sedan fick hon lov att resa hem utan att vänta. Ibn 'Abbâs sade:

”Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) lät den menstruerande kvinnan resa hem utan Tawâf, förutsatt att hon hade utfört Tawâf-ul-Ifâdhah.”¹¹⁹

132 – Om möjligt är det tillåtet att ta med sig Zamzam för att uppnå välsignelse via det. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tog med sig det i vattenbehållare. Han brukade hålla det på sjuklingar och vattna dem med det¹²⁰.

Innan Makkah hade erövrats brukade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) skicka bud från Madînah till Suhayl bin 'Amr med budskapet:

”Skänk oss vatten från Zamzam och låt inte bli att göra det.”

Följaktligen skickades två vattenbehållare till honom¹²¹.

133 – Efter Tawâf går han ut ur moskén som vanligt. Han skall nämligen inte gå ut baklänges. I stället går han ut med vänster fot före och säger:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

”Allâh! Hylla och freda Muhammad. Allâh! Jag ber Dig om Din favör.”¹²²

¹¹⁷ Rapporterad av Muslim och andra. al-Bukhârî rapporterade den på ett liknande sätt. Den nämns i ”al-Irwâ'” (1086) och ”Sahîh Abî Dâwûd” (1747).

¹¹⁸ Det bekräftas i al-Hârith bin 'Abdillâh bin Aws hadîth hos Ahmad och andra och nämns i ”Sahîh Abî Dâwûd” (1748).

¹¹⁹ Rapporterad av Ahmad med en autentisk berättarkedja vars autenticitet stämmer överens med al-Bukhârîs och Muslims villkor. Även de har rapporterat den på ett liknande sätt, vilket nämns i ”al-Irwâ'” (1086). De har en vittnande rapportering från 'Â'ishah som nämns i ”Sahîh Abî Dâwûd” (1748).

¹²⁰ Rapporterad av al-Bukhârî i ”at-Târîkh” från 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ). Likaså rapporteras den av at-Tirmidhî som även sade att den är god. Den nämns i ”al-Ahâdîth as-Sahîhah” (883).

¹²¹ Rapporterad av al-Bayhaqî med en bra berättarkedja från Djâbir (radhiya Allâhu 'anh). Den har en vittnande rapportering med en avbruten, autentisk berättarkedja i 'Abdur-Razzâqs ”al-Musannaf” (9127). Ibn Taymiyyah sade att Salaf brukade ta med sig det.

¹²² Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs ”al-Kalim at-Tayyib”, sid. 51-52, med min verifiering och korrigerig.

Innovationer som inträffar under vallfärden, 'Umrah och gravbesöket

Jag tyckte att jag borde förse boken med ett appendix vari jag nämner några innovationer som sker under vallfärden och besöken i Madīnah och Jerusalem¹²³. De flesta människor känner inte till dem varefter de hamnar i dem. Därför vill jag utöka min välvilja mot dem genom att klarlägga dessa innovationer och varna för dem. Allāh (tabārah wa ta'ālā) godtar enbart en handling som uppfyller två krav:

1 – Den skall vara uppriktigt tillägnad Allāh ('azza wa djall).

2 – Den skall vara korrekt. En handling är dock bara korrekt om den är överensstämmande med Sunnah.

Det är allom bekant för de lärda att all påstådd dyrkan som vare sig har sagts eller utförts av Allāhs sändebud (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) i dyrkande syfte motstrider Sunnah. Sunnah består av två typer:

1 – Sunnah i form av handling.

2 – Sunnah i form av avsaknad handling.

Det är Sunnah att utelämna en dyrkan som han (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) utelämnade, som till exempel böneutrop till 'Īd- och begravningsbönerna. Trots att böneutrop består av erinran och högaktning av Allāh ('azza wa djall), är det otillåtet att dyrka Honom sådär. Det hela beror på att det är Sunnah att inte utföra dem eftersom Allāhs sändebud (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) inte gjorde det. Detta förstod hans (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) följeslagare. Sålunda varnade de ofta för innovationer på ett allomfattande sätt. Hudhayfah bin al-Yamān (radhiya Allāhu 'anh) sade:

”All dyrkan som Allāhs sändebuds (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) följeslagare inte gjorde skall inte heller ni göra.”

Ibn Mas'ūd (radhiya Allāhu 'anh) sade:

”Följ och innovera inte. Det ni har är tillräckligt. Följ den urgamla frågan.”

Lycklig är han som Allāh vägleder till uppriktig dyrkan enligt Hans profets (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam) Sunnah och inte förorenar den med innovationer. Låt honom glädjas över att Allāh ('azza wa djall) skall godta hans goda handlingar och införa honom i paradiset – vi ber Allāh att Han låter oss höra till dem som lyssnar till ord och följer det bästa.

De antydda innovationerna beror på följande orsaker:

1 – Svaga hadīther som varken får utgöra bevis eller tillskrivas profeten (sallā Allāhu 'alayhi wa sallam). Utifrån mitt klargörande i förordet till ”Sifatu Salāt-in-Nabī” tycker jag inte att de får praktiseras. Denna åsikt delar flera lärda däribland Ibn Taymiyyah.

---

¹²³ Må Allāh återge det och alla andra muslimska länder till muslimerna samt skänka dem kunskap om deras religions domar.

2 – Påhittade eller grundlösa hadîther. Obemärkt har de gått förbi vissa lärda som har grundat olika domar på dem. Dessa domar är i själva verket genuina innovationer och förnyelser.

3 – De lärdas personliga omdömen och åsikter. Framför allt senare lärda. De har inte stött någon av dessa frågor med bevis. De har nämnts som självklarheter därav blivit som en följd Sunnah. Den insiktsfulle ser klart och tydligt att dessa frågor är otillåtna att följa, ty enbart det Allâh (ta'âlâ) har föreskrivit är föreskrift. Det räcker för den berättigade att själv få efterleva sina egna omdömen och slutsatser utan att behöva straffas av Allâh för dem. Däremot är det fullständigt otillåtet för de andra att anamma dem till en föreskrift och metod. Vad skall då sägas om åsikterna motstrider praktisk Sunnah?

4 – Traditioner och myter som saknar belägg i föreskriften och rimligheten. Detta gäller även om ignoranter praktiserar dem, anammar dem i form av föreskrifter och stöds av folk som till och med kan sägas vara lärda.

Innovationernas faror varierar och är uppdelade i flera nivåer. Du kommer att se att vissa är klar otro och tydligt avgudereri. Andra är mildare. Däremot är det obligatoriskt att veta att minsta lilla religiösa innovation är förbjuden efter att den har klargjorts. Somliga inbillar sig att vissa innovationer är bara föraktfulla. Det stämmer ju inte. Hur skall det stämma när Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Jag varnar er för nyheter, ty varje nyhet är en innovation och varje innovation är en villfarelse och varje villfarelse är i Elden.”?

Det vill säga dess utövare.

Denna fråga har Imâm ash-Shâtibî (rahimahullâh) bearbetat fullkomligt i sin väldiga bok ”al-I'tisâm”. Således är innovationsfrågan ytterst allvarlig. Än idag försummas den av majoriteten och bara en grupp lärda har vetskap om den. För att du skall veta hur allvarlig den är, räcker det att du läser hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord:

”Allâh avskärmar ångern från innovatören till dess att han överger sin innovation.”

Den är rapporterad av at-Tabarânî, adh-Dhiyâ' i ”al-Ahâdîth al-Mukhtârah” och andra. Dess berättarkedja är autentisk och al-Mundhirî sade att den är god¹²⁴.

Jag kommer att avsluta dessa ord med ett råd till läsarna. Rådet är från en stor imam som levde förr i tiden: Shaykh Hasan bin 'Alî al-Barbahârî. Han var en av Imâm Ahmads (rahimahullâh) anhängare och dog 329. Han (rahimahullâh) sade:

”Akta dig för de små nyheterna då alla små innovationer växer till sig. I samfundets begynnelse var varje innovation liten och lik sanningen. Den som gick in i den lurades och kunde följaktligen inte lämna den. Den växte till sig och blev till en följd religion. Sålunda motsatte man sig den Raka vägen och uteslöts ur islam.

Undersök därför – må Allâh benåda dig – alla dina samtida som du hör någonting av. Förhasta dig inte och ge dig inte in i något förrän du frågar och undersöker: Talade Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare eller någon lärd sådär? Om du finner en relevant

---

¹²⁴ Se ”Silsilah al-Ahâdîth as-Sahîhah” (1620).

rapportering från dem, tar du tag i den. Överskrid den inte för någonting annat och underprioritera den inte så att du inte faller i Elden.

Vet – må Allâh benåda dig – att slavens islam kan inte fullbordas förrän han följer, bekräftar och underkastar sig. Den som hävdar att det förekommer något i islam som Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare inte har förklarat för oss, har beljugit dem. Det är ett tillräckligt bevis för hans uppdelning och förtal av dem. Han är en vilseledd innovatör som leder andra vilse och förser islam med obehöriga saker.”¹²⁵

Må Allâh även benåda Imâm Mâlik som sade:

”Detta samfunds senare generation kan endast rättas till via det som rättade till dess tidigare generation. Det som inte var religion då, är inte heller religion i dag.”

Må Allâh hylla och freda vår profet som sade:

”Det finns ingenting som närmar er Allâh, utan att jag har befallt er det. Det finns ingenting som närmar er Elden, utan att jag har förbjudit er det.”

---

¹²⁵Sharh-us-Sunnah (7-10).

Innovationer innan Ihrâm

1 – Avhållsamhet från resa i Safar samt inledning av handlingar som giftermål, ihopflyttning och annat.

2 – Avhållsamhet från resa medan månaden är på sin tillbakagång eller när månen är i skorpionens stjärntecken.

3 – Avhållsamhet från hushållsstädning efter resenärens avresa.

4 – Två Raka'ât där kapitlen "al-Kâfirûn" och "al-Ikhlâs" läses i första respektive andra Rak'ah. Därefter läsning av följande bön:

"Allâh! Jag har gått ut för Din sak och jag har riktat mig mot Dig."

Sedan läses Kursî-versen, kapitlen "al-Ikhlâs", "al-Falaq" och "an-Nâs" och annat omnämnt i vissa Fiqh-böcker.

5 – Fyra Raka'ât.

6 – När vallfärdaren går hemifrån läser han slutet på kapitlet "Âl 'Imrân", Kursî-versen och kapitlen "al-Qadr" och "al-Fâtihah". De säger att läsningen uppfyller behoven i de båda livet.

7 – Hög erinran i samband med vallfärdarnas avgång och ankomst.

8 – Böneutrop i samband med avskedstagandet av dem.

9 – Evenemang runt kamelen som bär på ridån till Ka'bah¹²⁶.

10 – Musikaliskt avskedstagande av vallfärdarna, vilket sker i vissa länder.

11 – Resa själv med argumentet att man känner sig bekväm och social med Allâh (ta'âlâ), vilket vissa Sûfiyyah säger.

12 – Resa utan uppehålle för att korrigera tilliten.

13 – Resa till profeters och rättfärdiga människors gravar.

14 – Giftermål med kvinna som saknar förmyndare. De gifter sig bara för att han skall vara hennes förmyndare¹²⁷.

15 – Förbrödring av kvinna och man för att denne skall vara som hennes förmyndare. Därefter förhåller han sig till henne liksom han förhåller sig till kvinnorna som han är förmyndare till.

---

¹²⁶ Denna innovation har dött ut sedan flera år tillbaka och lov och pris tillkommer Allâh. Däremot har den ersatts av innovationen som kommer efter den. al-Bâdjûrî sade:

"Det är förbjudet att åskåda den välkända transporten, beklädningen av Ibrâhîms plats och dylikt." (al-Hâshiyah 'alâ Matn Abî Shudjâ' (1/41))

¹²⁷ Denna innovation och innovationen därefter hör till de vidrigaste innovationerna. Handlingen är ett knep mot föreskriften och ett utsättande för oanständigheter.

16 – Kvinnan reser ensam med en kvinnogrupp som säger sig vara pålitlig. Detsamma gäller om en kvinna reser med en förmyndare som tar på sig förmyndarskapet för alla kvinnor i gruppen.

17 – Beskattning av vallfärdare.

18 – Resenären ber två Raka'ât varje gång han slår läger. Därtill säger han:

”Allåh! Låt mig stiga i land med en välsignad landstigning! Du är en den bäste att leda till den plats där de skall stiga i land.”

19 – Varje gång resenären slår läger läser han kapitlet ”al-Ikhlâs” elva gånger, Kursî-versen en gång samt versen:

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

”De underskattar sannerligen Allåh! På Uppståndelsens dag skall jorden vara i Hans grepp och himlarna skall ligga hoprullade i Hans högra hand.”¹²⁸

20 – Resenären äter lök av varje land som han besöker.

21 – Uppsökning av platser i välsignande syfte, trots avsaknad rekommendation från föreskriften. Några av dem är platser som sägs ha profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) kvarlåtenskap, som till exempel klippan i Jerusalem, Fotmoskén utanför Damaskus och profeters och rättfärdiga människors begravningsplatser¹²⁹.

22 – Dra vapen i samband med ankomsten till Tabûk.

---

¹²⁸39:67

¹²⁹ Det har rapporterats autentiskt att ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) såg hur människorna skyndade till en viss plats. Han sade:

”Vad är detta?” Det sades: ”Det är en moské som Allåhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) bad i.” Då sade han: ”Sådär gick Bokens folk under; de gjorde sina profeters kvarlåtenskap till synagogor och kyrkor. Den som råkar vara där när bönen infaller, får be där. Förövrigt skall man inte göra det.”

Innovationer under Ihrâm, Talbiyah och dylikt

23 – Särskilda sandaler med särskilda villkor som nämns i vissa böcker.

24 – Ihrâm *innan* stationen.

25 – Knytning av överplagg under höger armhåla *innan* Ihrâm.

26 – Muntlig avsikt.

27 – Tigning under valfärden.

28 – Kollektiv Talbiyah i kör.

29 – Erinran i stället för Talbiyah.

30 – Frasen efter Talbiyah:

”Allâh! Jag har för avsikt att valfärda; underlätta den därför för mig. Hjälp mig förrätta valfärdens plikt och godta från mig. Allâh! Jag har avsett att förrätta Din rättighet i valfärden. Låt mig höra till dem som har besvarat Dig.”

31 – Moskébesök i Makkah med omnejd, frånsett Den heliga moskén såklart. Några av dem är moskén under Safâ, Abû Qubays-moskén, Mawlid-moskén och andra moskéer som har grundats på profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) efterlämningar och kvarlevor.

32 – Besök på berg och platser runt Makkah, som till exempel Hirâ’ och berget vid Minâ som sägs ha varit skådeplats för offringen.

33 – Avsett besök i ‘Â’ishahs moské (Tan’îm) i bedjande syfte.

34 – Korstecknet framför Huset¹³⁰.

---

¹³⁰ Det vill säga, att man korsar sig.

Innovationer under Tawâf

35 – Bad inför Tawâf.

36 – Påtagning av strumpor och handskar för att inte trampa i toaletternas orenheter samt vidröra kvinnor.

37 – Två Raka'ât för moskén i samband med ingång i Den heliga moskén¹³¹.

38 – Muntlig avsikt.

39 – Upplyftning av händer, lik upplyftningen i bönen, i samband med vidrörning av stenen.

40 – Rop i samband med pussning av den svarta stenen.

41 – Trängsel och avslutad bön innan imamen för pussning av den.

42 – Uppdragna kläder i samband med vidrörning av stenen eller den jemenitiska hörnan.

43 – Frasen i samband med vidrörning av stenen:

”Allâh! Jag gör detta med tron på Dig och Din skrift.”

44 – Frasen i samband med vidrörning av stenen:

”Allâh! Jag söker skydd hos Dig mot högmod, fattigdom och de båda livens förnedringar.”

45 – Placering av höger hand på vänster hand under Tawâf.

46 – Frasen framför Ka'bahs dörr:

”Allâh! Huset är sannerligen Ditt hus. Den heliga platsen är Din heliga plats. Säkerheten är Din säkerhet. Denna plats tillhör den som bad Dig om skydd mot Elden” och pekar mot Ibrâhîms (‘alayhis-salâm) plats.

47 – Frasen vid den irakiska hörnan:

”Allâh! Jag ber Dig om skydd mot tvivel och avgudereri, tvist och hyckleri, dåliga karaktärer och negativ förändring av egendom, familj och avkomma.”

48 – Frasen under takrännan:

”Allâh! Skänk mig Din skugga på Dagen det inte finns någon annan skugga än Din skugga...”

49 – Frasen under joggningen:

”Allâh! Låt det vara en accepterad vallfärd, förlåten synd, belönad kamp och lyckad affär, Du Allsmäktige och Förlåtande!”

---

¹³¹ Faktum är att man i stället skall göra Tawâf och sedan be bakom Ibrâhîms plats. Se Ibn Taymiyyahs ”al-Qawâ'id an-Nûrâniyyah”.

50 – Frasen under de resterande fyra varven:

”Förlåt och benåda, Herre! Ha överseende med det Du vet. Du är Den mäktigaste, Den givmildaste.”

51 – Pussning av den jemenitiska hörnan.

52 – Pussning och vidrörning av de levantiska hörnorna och Ibrâhîms plats.

53 – Vidrörning av Ka´bahs väggar och Ibrâhîms plats.

54 – Eftersträvning av välsignelse vid ”fästet som aldrig ger vika”. Det är en högt uppsatt plats på Husets väg. Enligt lekmännen har den som rör vid den med sin hand vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika.

55 – Bulten på centrala Huset. De kallar den för ”världens navel”. Vissa avtäcker sin mage och placerar sin navel på den så att de får placera sin navel på världens navel.

56 – Avsiktlig Tawâf i regn. De påstår att det förlåter föregående synder.

57 – Eftersträvning av välsignelse från regnvattnet som rinner från Ka´bahs takränna.

58 – Avhållsamhet från Tawâf i smutsiga kläder.

59 – Vallfärdaren håller tillbaka det resterande Zamzam-vattnet i brunnen och säger:

”Allâh! Jag ber Dig om ett rymligt uppehålle, en gagnande kunskap och ett botemedel mot all sjukdom.”

60 – Bad med Zamzam-vatten.

61 – Vissa blöter skäggen med Zamzam och lägger pengar och kläder i vattnet i hopp om välsignelse.

62 – I vissa Fiqh-böcker heter det att vallfärdaren skall inandas Zamzam-vattnet flera gånger när han dricker det samtidigt som han tittar mot Huset.

Innovationer under Sa'y mellan Safâ och Marwah

63 – Tvagning mellan Safâ och Marwah med avsikten att belönas sjuttiotusen gånger för varje steg som tas.

64 – Klättring uppför Safâ så att man rör vid väggen.

65 – Frasen i samband med nedgången från Safâ:

”Allâh! Låt mig praktisera Din profets Sunnah och dö med hans religion och skydda mig mot prövningarnas villfarelser.”

66 – Frasen under Sa'y:

”Förlåt och benåda, Herre! Ha överseende med det Du vet. Du är Den mäktigaste, Den givmildaste. Allâh! Låt det vara en accepterad vallfärd och förlåten synd. Allâh är större! Allâh är större! Allâh är större!”¹³²

67 – Fjorton sträckor så att vandringen avslutas på Safâ.

68 – Upprepad Sa'y under vallfärden eller 'Umrah.

69 – Två Raka'ât efter Sa'y.

70 – Vandring mellan Safâ och Marwah under pågående samlingsbön så att man missar den.

71 – Särskilda böner i samband med ankomsten till Minâ. En av dem är den som nämns i ”al-Ihyâ”:

”Allâh! Detta är Minâ. Ära mig såsom Du har ärat Dina nära vänner och dem som lyder Dig.”

I samband med avfärden därifrån heter det:

”Allâh! Låt denna avgång vara den bästa avgången någonsin.”

---

¹³² Det har dock rapporterats autentiskt från följeslagarna Ibn Mas'ûd och Ibn 'Umar att de sade:

”Förlåt och benåda, Herre! Du är Den mäktigaste, Den givmildaste.” (55)

Innovationer i 'Arafah

72 – Vistelse på 'Arafah-berget den åttonde dagen för att för säkerhets skull inte ta fel på nymånen.

73 – Tändning av de många stearinljusen i Minâ natten till 'Arafah.

74 – Frasen som bes tusen gånger natten till 'Arafah:

”Fri från brister är Han vars tron är i himlen. Fri från brister är Han vars stig finns på jorden. Fri från brister är Han vars väg finns på havet...”

75 – Direkt avfärd från Makkah till 'Arafah den åttonde dagen.

76 – Natlig avfärd från Minâ till 'Arafah.

77 – Tändning av brasor och ljus på 'Arafah-berget natten till 'Arafah-dagen.

78 – Bad inför 'Arafah-dagen.

79 – Vallfärdaren säger när han närmar sig 'Arafah och ser Rahmah-berget:

”Fri är Allâh från brister! Lov och pris tillkommer Allâh. Det finns ingen sann gud utom Allâh. Allâh är större.”

80 – En halv dags för tidig avgång innan det är dags att vistas i 'Arafah.

81 – Vallfärdaren läser 'det finns ingen sann gud utom Allâh' hundra gånger, kapitlet ”al-Ikhlâs” hundra gånger, hyllar och fredar profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) hundra gånger och slutligen sig själv hundra gånger.

82 – Tigning och utebliven åkallan i 'Arafah.

83 – Klättring uppför Rahmah-berget i 'Arafah.

84 – Ingång i kupolen, även kallad för ”Âdams kupol”, på Rahmah-berget, bön däri och Tawâf runt den liksom Tawâf runt Huset.

85 – Dogmen om att Allâh (ta'âlâ) stiger ned på eftermiddagen på en silvrig kamel, skakar hand med ryttare och kramar om fotgängare.

86 – Imamen predikar två predikningar och sitter mellan dem som på fredagspredikan.

87 – Dhuhr och 'Asr bes innan predikan.

88 – Böneutrop för Dhuhr och 'Asr innan predikaren avslutar sin predikan.

89 – Efter bönen säger imamen till Makkah-bornas:

”Be fyra Raka'ât. Vi är resande.”

90 – Frivillig bön mellan Dhuhr och 'Asr.

91 – Läsning av särskilda böner, som till exempel al-Khadhirs ('alayhis-salâm) bön som nämns i "al-Ihyâ". Den börjar på följande sätt:

"Du, som inte distraheras av någon angelägenhet eller något ljud..."

Vissa böner är fem sidor långa.

92 – Avgång innan solnedgång.

93 – Lekmännens tes om att vistelsen i 'Arafah en fredag motsvarar sjuttio två vällfärder.

94 – Samling kvällen till 'Arafah-dagen, i moskéer eller utanför städerna, för åkallan, hög erinran, predikningar, poesiläsning och imitation av folket i 'Arafah.

Innovationer i Muzdalifah

95 – Avgång från 'Arafah till Muzdalifah i rask takt.

96 – Bad inför övernattningen i Muzdalifah.

97 – Vallfärdaren går av riddjuret och går istället in i Muzdalifah utav respekt för Haram.

98 – Frasen i samband med inträdet i Muzdalifah:

”Allâh! Detta är Muzdalifah där Du har enat olika språk. Vi ber Dig om primitiva tjänster.”

Den nämns i ”al-Ihyâ”.

99 – Vallfärdaren skjuter upp på Maghrib för att sysselsätta sig med stenplockning.

100 – Vallfärdaren ber Maghribs frivilliga bön mellan Maghrib och 'Ishâ' eller slår ihop dem med 'Ishâ's frivilliga böner och Witr efter de obligatoriska bönerna. Detta sade al-Ghazâlî.

101 – Myckna brasor natten till Nahr-dagen och på Den helgade symbolen i Muzdalifah.

102 – Vallfärdaren spenderar natten i vaket tillstånd.

103 – Vistelse i Muzdalifah utan övernattning.

104 – Frasen i samband med ankomsten till Den helgade symbolen:

”Allâh! Vid rätten av Den helgade symbolen, Det heliga huset, den heliga månaden, hörnan och platsen! Hälsa till Muhammads själ från oss. Du som besitter majestät och härlighet; för in oss i Fredens boning.”¹³³

105 – al-Bâdjûrîs utsago (318):

”I Muzdalifah är det Sunnah att samla sju stenar som skall kastas på Nahr-dagen. De övriga stenarna tas från Muhassir-dalen.”

---

¹³³ Denna bön är inte bara innovativ utan den också motstrider Sunnah då den består av Tawassul till Allâh via Den helgade symbolens och Det heliga husets rätt. Tawassul till Honom (ta'âlâ) skall däremot göras via Hans namn och egenskaper. Hanafiyyah har sagt att det är föraktfullt att säga:

”Allâh! Vid rätten av Den helgade symbolen, Det heliga huset...”

Detta nämns bland annat i Ibn 'Âbidîns kommentarer. Se vår bok ”at-Tawassul; Anwâ'uh wa Ahkâmuh”.

Innovationer under steningen

106 – Bad inför steningen.

107 – Stentvättning inför steningen.

108 – Vallfärdaren säger:

سبحان الله

”Fri är Allâh från brister.”

eller något annat när han kastar istället för:

الله أكبر

”Allâh är större.”

109 – Frasen efter Takbîr:

”Må Satan och hans grupp misstycka! Allâh! Acceptera min vallfärd, belöna min kamp och förlåt min synd. Allâh! Jag gör detta utav tron på Din skrift och fasthållning av Din profets Sunnah.”

110 – Senare människor anser det vara Sunnah att säga efter varje kast:

”I Allâhs Namn. Allâh är större. Allâh har hållit Sitt löfte... även om de otrogna skulle förakta det.”

111 – Vallfärdaren kastar på ett visst sätt. Ett sätt är att han placerar den högra tummens fingerspets på mitten av det högra pekfingret och singlar iväg stenen. Ett annat är att han skjuter iväg stenen genom att forma pekfingret och tummen till ett P.

112 – Begränsning av minst fem armlängders avstånd mellan kastaren och pelaren.

113 – Kastning av sandaler och andra föremål.

Innovationer under offringen och rakningen

114 – Vallfärdaren struntar i att offra och väljer istället att skänka motsvarande summa pengar. De menar att merparten av köttet kastas bort i onödan och gagnar knappt¹³⁴.

115 – Tamattu'-offring i Makkah innan Nahr-dagen.

116 – Rakningen påbörjas från vänster sida av huvudet.

117 – Endast en fjärdedel av huvudet rakas.

118 – al-Ghazâlîs utsago i ”al-Ihyâ”:

”Det är Sunnah att vara vänd mot Qiblah under rakningen.”

119 – Frasen i samband med rakningen:

”Lov och pris tillkommer Allâh som har väglett och ärat oss. Min lugg är i Ditt fasta grepp; acceptera därför från mig...”

120 – Tawâf runt moskéerna runtomkring steningspelarna.

121 – Rekommendation av ’Îd-bönen på Nahr-dagen i Minâ.

122 – Tamattu'-vallfärdaren utelämnar Sa’y efter Tawâf-ul-Ifâdhah.

---

¹³⁴ Detta hör till de vidrigaste innovationerna eftersom den avfärdar Qur'ânen och Sunnah för en åsikt. Dessutom är det upp till vallfärdaren huruvida offringen skall gagna maximalt eller inte. Det är ju trots allt han som inte håller sig till den visa föreskriftens riktlinjer. Det har klargjorts i originalet, sid. 87-88.

Diverse innovationer

123 – Evenemang kring Ka'bahs ridå.

124 – Täckelset av Ibrâhîms plats.

125 – Vallfärdaren knyter tygbitar på Ibrâhîms plats och predikstolen för att uppnå sina önskemål.

126 – Vallfärdarna skriver sina namn på pelare och Ka'bahs väggar och uppmanar varandra detsamma.

127 – Uppfattningen om att det skall vara tillåtet att gå framför den bedjande i Den heliga moskén och göra motstånd mot den som förhindrar en från att passera.

128 – Efter vallfärden får vallfärdaren tillnamnet ”vallfärdare” (حاج).

129 – Utgång ur Makkah för att utföra frivillig 'Umrah.

130 – Efter Tawâf-ul-Wadâ' går vallfärdaren baklänges ut ur Den heliga moskén.

131 – Vallfärdarens hus målas vitt och dekorerats med ritningar, hans namn och vallfärdsdatum.

Innovationer i samband med besöket i Madīnah

Sett till den rapporterade dygden och belöningen är det Sunnah att resa till den profetiska moskén och Aqsâ-moskén¹³⁵. Folk brukade antingen besöka dem innan vallfärden eller också efteråt. Under tiden som de gjorde det, föll många av dem i flera förnyelser och innovationer som de lärda är bekanta med. Utifrån det vill jag nämna några av dem för att fullborda nyttan i ett förkunnande och varnande syfte.

132 – Besökaren avser hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) grav med resan¹³⁶.

133 – Andra ber vallfärdare och besökare ta upp deras behov med profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hälsa till honom å deras vägnar.

134 – Bad innan inträde i Madīnah.

135 – Frasen i samband med beskådningen av Madīnahs stadsmurar:

”Allâh! Detta är Ditt sändebuds helgd. Låt den skydda mig mot Elden och förskona mig från straffet och räkenskapens svåra stund.”

136 – Frasen i samband med inträdet i Madīnah:

”I Allâhs namn och utmed Allâhs sändebuds religion. Herre, låt mig stiga ned i min grav som en sann och uppriktig troende och låt mig stiga ut ur den som en sann och uppriktig troende, och ge mig av Din egen styrka kraft att segra!”

137 – Den profetiska gravens kvarstående befintlighet i moskén.

138 – Besökaren besöker hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) grav innan han ber i hans moské.

139 – Vid graven placerar besökaren höger hand på vänster hand, liksom i bönen. Det spelar ingen roll om han är nära graven eller inte, går in i moskén eller går ut ur den.

140 – I samband med bönerna vänder sig besökaren mot graven.

141 – Besökaren ber vid graven i hopp om att bli bönhörd.

142 – I samband med åkallan använder sig besökaren av honom (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) för att komma nära Allâh.

---

¹³⁵Må Allâh återge den till muslimerna inom snar framtid.

¹³⁶ Det är Sunnah att avse moskén. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Det skall inte resas någonstans frånsett till tre moskéer: Den heliga moskén, denna min moské och Aqsâ-moskén.”

Man måste skilja mellan resa med syftning på besök hos hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och andras gravar och gravbesök utan resa. De flesta idag, inklusive doktorer, gör inte den skillnaden. Därtill påstår de att Salafiyûn i allmänhet, och Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh) i synnerhet, fördömer besök hos sändebudets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) grav. Det är en ren och skär lögn. Referera gärna till vår avvisning av Dr. al-Bûtî i tidskriften ”at-Tamaddun al-Islâmî”. Därefter utgav jag en särskild bok i ämnet vid namn ”Difâ‘ ‘an al-Hadîth an-Nabawî”.

143 – Besökaren ber honom (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) om medling och annat.

144 – Ibn-ul-Hâdjjs utsago:

”När besökaren besöker hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) grav skall han varken nämna sina behov eller be om förlåtelse för sina synder. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) vet ju bättre vilka behov han har och vad som är bättre för honom.”¹³⁷

145 – Han sade också:

”Angående att han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ser vad hans samfund gör och känner deras tillstånd, avsikter, ånger och tankar, gör det ingen skillnad huruvida han lever eller är död.”¹³⁸

146 – I hopp om välsignelse lägger besökaren sin hand på fönstret till hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) rum. Vissa av dem svär vid det och säger:

”Vid hans rätt vars fönster du har lagt din hand på och sagt: ”Medla, Allâhs sändebud!”

147 – Besökaren pussar eller vidrör graven eller det som ligger runt den¹³⁹.

148 – Besökaren besöker hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans två följeslagares gravar på ett särskilt sätt, hälsar till dem på ett särskilt sätt samt ber på ett särskilt sätt. Exempelvis sade al-Ghazâlî:

”Man skall ställa sig vid hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ansikte, vända Qiblah ryggen, vända sig mot gravens vägg... och säga: ”Frid vare med dig, Allâhs sändebud...”

Därefter nämnde han en lång fredshälsning och en liknande hyllning och åkallelse. Det hela rymmer nästan tre sidor¹⁴⁰.

149 – Bön vänd mot graven.

150 – Sittning vid och runt graven i läsande och erinrande syfte.

---

¹³⁷al-Madkhal (1/259).

¹³⁸al-Madkhal (1/264).

¹³⁹ al-Ghazâlî (rahimahullâh) gjorde bra ifrån sig när han fördömde den omnämnda pussningen och sade:

”Det är typiskt nasaréerna och judarna.” (1/244)

Finns det någon som tänker efter?

¹⁴⁰ Det är föreskrivet att säga:

السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته، السلام عليك يا أبا بكر، السلام عليك يا عمر

”Frid vare med dig, Allâhs sändebud, nåd och välsignelse. Frid vare med dig, Abû Bakr. Frid vare med dig, ‘Umar.”

Så sade Ibn ‘Umar. Skulle man spontant tillägga något kort utan att vidhålla det, är ingen skada skedd – om Allâh (ta‘âlâ) vill.

151 – Besökaren går till profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) grav efter varje bön¹⁴¹.

152 – Madînahs invånare besöker den profetiska graven varje gång de går in i moskén eller ut ur den.

153 – Efter bönen säger besökaren högt:

”Frid vare med dig, Allåhs sändebud.”

154 – Besökaren eftersträvar välsignelse från den gröna målarfärgen som tillsammans med regnvattnet rinner nedför den gröna kupolen.

155 – Besökaren dyrkar Allâh genom att äta skrikdadlar (التمر الصيحاني) i den ädla trädgården mellan predikstolen och graven.

156 – Besökaren klipper en bit av sitt hår och kastar det i den stora lampan nära den profetiska graven.

157 – Vidrörning av de två kopparpalmerna som står till vänster om predikstolen¹⁴².

158 – Bön i den gamla delen av moskén i stället för de första raderna i delen som byggdes ut av ‘Umar och andra.

159 – Besökaren stannar en hel vecka i Madînah för att kunna be fyrtio böner i den profetiska moskén och därmed undkomma hyckleri och Elden¹⁴³.

160 – Efter vistelsen i profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) moské beger sig besökaren till andra moskéer och begravningsplatser i Madînah med omnejd. Det enda undantaget är Qubâ’-moskén.

---

¹⁴¹ Detta är inte bara innovativt utan också överdrivet. Dessutom motstrider det hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord:

”Gör inte era hem till gravar och gör inte min grav till en plats som besöks regelbundet. Be för min hyllning, för er bön när mig var ni än är.”

Denna handling är orsaken till att mycken Sunnah och överflödiga förträffligheter rinner ut i sanden, nämligen erinran och åkallan efter bönerna. Istället skyndar de till denna innovation. Må Allâh benåda personen som sade:

”Ingen innovation hittas på utan att motsvarande Sunnah dör.”

¹⁴² Dessa två palmer är fullkomligt onödiga. De är bara till för att utsmycka och sätta folk på prövning. Till sist togs de bort – och lov och pris tillkommer Allâh.

¹⁴³ Den aktuella hadithen är svag och utgör inget bevis. Jag har visat dess brister i ”as-Silsilah adh-Dha’ifah” (364). Det är inte tillåtet att handla utmed den eftersom den består av en lagstiftning. Dessutom besväras många vallfärdare till följd av att de tror att den är autentisk och bekräftad. Måhända missar de någon bön däri varpå de hamnar i svårigheter som Allâh egentligen har förskonat dem från.

En förträfflig man har utgått ifrån att Ibn Hibbân har verifierat en av dess okända återberättare och följaktligen stärkt hadithen. Denna verifiering tar de lärda inom kritik och beröm dock inget hänsyn till. En av dem är den förträfflige och antydde mannen själv, vilket han förklarade uttryckligen i sin avvisning av al-Ghumârî i den indiska tidskriften ”al-Djâmi’ah as-Salafiyyah”. Referera till Shaykh ‘Abdul-‘Azîz ar-Rabî’âns bok vari han avvisar honom. Där har han gjort väl, gagnat och visat svagheten och paradoxen i hans åsikt när han stärkte den.

161 – Vissa människor, även kända som ”Besökarna”, dikterar vallfärdarna olika böner vid graven eller på avstånd. Följaktligen upprepar vallfärdarna böner med än högre röster.

162 – Varje dag går besökaren till Baqí'-gravplatsen och ber i Fâtimahs (radhiya Allâhu 'anhâ) moské.

163 – Just på torsdagar besöks martyrerna vid Uhud.

164 – Trasor knyts på martyrmonumentets fönster.

165 – Bad i dammen vid deras gravar i hopp om välsignelse.

166 – Inför avresan går besökaren baklänges ut ur den profetiska moskén.

Innovationer i Jerusalem

167 – I samband med vallfärden beger sig besökaren avsiktligt till Jerusalem där de säger till honom:

”Må Allâh helga din vallfärd.”

168 – Tawâf runt Klippmoskén liksom Tawâf runt Ka’bah.

169 – All sorts högaktning av klippan. Exempelvis rör människor vid den, pussar den, spenderar kvällen till ’Arafah där, offerar lamm vid den, bygger på den och dylikt.

170 – Vissa påstår att profetens (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) fotspår är synliga på klippan. Samma sak säger de om hans turban. Somliga tror till och med att Herren (subhânahu wa ta’âlâ) har satt Sin fot där.

171 – Besök på ’Îsâs (’alayhis-salâm) påstådda födelseplats.

172 – De påstår att Vägen och Vågen ligger där och att moskéns östra vägg är väggen mellan paradiset och helvetet.

173 – Högaktning av kedjan eller dess plats.

174 – Bön vid Ibrâhîms (’alayhis-salâm) grav.

175 – I samband med vallfärden samlas folk i Aqsâ-moskén för att sjunga och spela tamburin.

Det var allt jag kunde samla ihop om innovationerna relaterade till vallfärden och besöket. Jag ber Honom (tabârak wa ta’âlâ) låta den hjälpa muslimerna kunna rätta sig efter sändebudens mästare (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Fri är Du från brister och Du är lovprisad. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Du. Jag ber Dig om förlåtelse och ångrar mig inför Dig.